

AMPLIFIED IGÉK MAGYARUL

— A Krisztus Szeretete Egyház fordításában —

(kelt: 2016.06.21.)

Használati utasítás

„A Bővített fordítás Igeverseit a könnyebb érthetőség kedvéért érdemes először a kerek és a szögletes zárójelekben foglaltak **nélkül** elolvasni – ugyanis így is értelmesek a mondatok, majdnem minden esetben –, és a további értelmezéskor, elmélkedéskor hozzáolvasni a zárójeles tartalmat is.”

A **kerek zárójel** () olyan további jelentés-árnyalatokat jelenít meg, amit az eredeti nyelv adott szava, kifejezése illetve mellékmondata magában foglal.

A **szögletes zárójel** [] olyan szavakat és megjegyzéseket tartalmaz, amelyek az eredeti szövegkörnyezetben nem jelennek meg ténylegesen, de tisztábbá, világosabbá teszik a jelentést; ezen kívül héber, illetve görög nevek meghatározásait is tartalmazhatja.

Tartalom

Ószövetség

1Mózes	4
3Mózes	4
5Mózes	4
Zsoltárok	5
Példabeszédek	5
Prédikátor	6
Ésaiás	6
Jeremiás	6
Ámos	7
Malakiás	7

Újszövetség

Máté evangéliuma	8
Márk evangéliuma	9
Lukács evangéliuma	9
János evangéliuma	10
Apostolok cselekedetei	11
Római levél	11
Korinthusbeliekhez írt I. levél	13
Korinthusbeliekhez írt II. levél	16
Galatákhöz írt levél	17
Efézusbeliekhez írt levél	18
Filippibliekhez írt levél	28
Kolossebeliekhez írt levél	29
Thessalonikabeliekhez írt I. levél	29
Thessalonikabeliekhez írt II. levél	30
Timótheushoz írt I. levél	30
Timótheushoz írt II. levél	30
Titushoz írt levél	31
Zsidókhoz írt levél	31
Jakab levele	32
Péter I. levele	33
Péter II. levele	34
János I. levele	34
János III. levele	34
Júdás levele	35

Ószövetség

1Mózes

1Mózes 1,11.

11. És mondta Isten, hajtson a föld zsenge növényzetet, magtermő növényeket, gyümölcsfákat, amelyek olyan gyümölcsöt teremnek, hogy a magjuk a belsejükben van, mindegyik az ő fajtája szerint, e földön. És így lett.

3Mózes

3Mózes 27,30.

30. A fölnek minden tizede, akár a földbe vetett mag, akár a fa gyümölcse az Úré, szent az Úr számára.

3Mózes 27,31.

31. És ha egy ember meg szeretne váltani/tartani/vissza szeretne venni bármit is a tizedéből, még egy ötödöt/ötödrészt hozzá kell még adnia ahhoz.

5Mózes

5Mózes 8,17–18.

17. És vigyázzatok, nehogy azt mondjátok a ti értelmetekben és szívetekben, hogy az én hatalmam és az én erőm szerezte nekem ezt a gazdagságot.

18. Hanem szorgalmasan emlékezzetek meg az Úrról, a ti Istenetekről, mert Ő az, aki erőt/képességet ad nektek arra, hogy meggazdagodjatok/vagyonra tegyetek szert, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amelyet atyáitokkal kötött, mint ahogy e mai napon is van.

5Mózes 14,29.

29. És a lévita (akinek nincsen része és öröksége teveled), az idegen vagy az ideiglenes lakhelyű, az apátlan árva és az özvegy, akik a te városaidban vannak, eljönnek, esznek és jóllaknak, hogy az Úr, a te Istened megáldjon téged a te kezeden minden munkájában, amit végzel.

5Mózes 26,10.

10. És most, íme hozom annak a földnek a zsengejét, amelyet Te, ó Uram nekem adtál. És tedd le azt az Úr előtt a te Istened előtt, és borulj le imádásban az Úr előtt, a te Istened előtt.

5Mózes 26,13. 19.

13. Akkor ezt mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: elhoztam a szent dolgokat (a tizedet) a házamból, sőt odaadtam azokat a lévitának, az idegeneknek, az átutazónak, az apátlan árvának és az özvegynek, a te összes parancsolatod szerint, amelyeket parancsoltál nekem. Nem szegtem meg egyik parancsolatodat sem, és el sem felejtettem azokat.

19. És Ő messze feljebb helyez téged az összes nemzetnél, amelyeket alkotott, dicséretben, hírnévben és tisztességben, és hogy szent néppé légy az Úrnak Istenednek, ahogy Ő ezt mondta.

5Mózes 30,19.

19. A mennyet és a földet hívom tanúskodni ellenetek ezen a napon, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldásokat és az átkokat, ezért válaszd az életet, hogy te és leszármazottjaid élhessetek.

Zsoltárok

Zsoltárok 1,1–6.

1. Áldott (boldog, szerencsés, bővölköző és irigylésre méltó) az az ember, aki nem az istentelenek tanácsa szerint él és jár, követvén tanácsait, terveiket és céljaikat. Sem nem áll passzívan, alávetetten azon az ösvényen, ahol a bűnösök járnak, sem nem ül le, hogy pihenjen és arra a helyre álljon, ahol a gúnyolódók összegyűlnek.
2. Hanem az ő gyönyörúsége Isten törvényében, kívánczása Isten törvénye után van/ Hanem az ő kívánsága és öröme az Úr törvényében van, és szokása, hogy folyamatosan gondolkozik, kutatja, tanulja éjjel és nappal az Ő törvényét, előírásait, utasításait, tanításait.
3. És olyan lesz, mint egy jól elültetett és jól gondozott fa, melyet a folyó áradata mellé ültettek/ És olyan lesz, mint egy fa, amelyet folyóvizet mellé telepítettek szilárdan, amely kész a maga idejében gyümölcsöt adni; levelei nem hervadnak, nem száradnak el; és minden, amit tesz, gyarapodni fog (és teljes érettségre/teljes kifejlettséggig jut)/és minden, amit csak tesz, bővölköző lesz, és eljut a befejezett, érett állapotba.
4. Nem úgy a gonoszok (mindazok, akik engedetlenek és Isten nélkül élnek). Ők olyanok lesznek, mint a polyva (értéktelen, halott, tartalom nélküli), amit a szél elfúj.
5. Ezért a gonosz (aki engedetlen és Isten nélkül él) nem fog megállni (igazságban/megigazultságban) az ítéletben, a bűnösök sem az igazak gyülekezetében, (akik igazak Isten előtt és megigazultak).
6. Mert az Úr tudja, és teljesen bizonyos/ismeretes az igaznak útjával kapcsolatban, de az istentelenek útja (akik Isten akaratán kívül élnek), el fognak veszni (a végük pusztulásba torkollik és semmivé lesz).

Zsoltárok 8,3–6. (KEH könyvből)

Mikor látom a Te egeidet, a Te ujjaidnak munkáját, a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtettél, mi az ember, hogy gondolsz rá és az (a földszülte) ember fia, hogy Te gondoskodsz róla? Hiszen kevéssel teremtetted őt kisebbé, mint az Isten, és Te koronáztad meg őt dicsőséggel és tisztességgel. Azért teremtetted őt, hogy uralkodjék a Te kezdednek munkái felett...

Zsoltárok 91,12.

12. Mert Ő az angyalainak különleges parancsot felőled, hogy (el)kísérjenek, védelmezzenek és őrizzenek téged minden utadon, melyet az engedelmségedben való szolgálatban jársz.

Zsoltárok 116,12. 13.

12. Mit nyújtsak / Mit adjak az Úrnak minden Ő hozzám való jótéteményéért? (Hogyan fizethetem vissza neki minden (velem való) bőséges törődését?)
13. Felemelem az üdvösség és megszabadulás poharát, és az Úrnak nevét hívom segítségül.

Zsoltárok 119,4–5.

Te parancsoltad nekünk, hogy tartsuk meg utasításaidat, hogy szorgalmasan megőrizzük azokat. Ó, ha az én útjaim úgy irányíthatnának és úgy épülhének ki, hogy megőrizzem a Te rendeléseidet [azokat hallgatva, befogadva, szeretve és azoknak engedelmeskedve]!

Zsoltárok 119,24.

24. A Te bizonyosságaid az én gyönyörúségem és az én tanácsadóim.

Példabeszédek

Példabeszédek 3,9–10.

Tiszteld az Urat (a te igazságos munkáidból) származó tőkédből és elégségedből, a te egész jövedelmed zsengejéből: Így fognak a te raktárhelységed megtelni bőséggel és a te tartályaid/dézsáid új borral.

Példabeszédek 11,24–25.

24. Ezek azok, akik nagylelkűen adakoznak vagy bőkezűen hintik/vetik a magot, és csak még inkább gyarapodnak; és vannak, akik többet tartanak vissza, mint ami illik, vagy ami igazságosan megjár, de ez számukra csak azt eredményezi, hogy a végén szükségét látják.

25. A bőkezű ember meggazdagodik, és aki mást öntöz, maga is megöntöztetik/öntözést nyer.

Prédikátor

Prédikátor 2,26.

26. Mert annak az embernek, aki kedves Neki, Isten ad bölcsességet és ismeretet és örömet, a bűnösnek pedig az összegyűjtés és a felhalmozás munkáját adja, hogy majd oda adhassa annak, aki kedves Istennek.

Prédikátor 11,4.

4. Aki a szelet figyeli (és arra vár, hogy minden körülmény kedvező legyen), az nem fog vetni; és az, aki a felhőket nézi, nem fog aratni.

Ésaiás

Ésaiás 26,13. 14.

13. Ó, Urunk, Istenünk, Rajtad kívül más urak uralkodtak rajtunk, mi azonban csak a Te nevedet ismerjük el, és csak azt emlegetjük.

14. Ők [a korábbi önkényes urak] halottak, nem élnek már és nem tűnnek fel újra; erő nélküli kísértetek ők, nem támadnak fel és nem térnek vissza. Amiatt, hogy Te meglátogattad őket és véget vetettél nekik, és minden emlékezetüket [az ő fennhatóságuknak minden nyomát] megsemmisítetted.

Ésaiás 49,17.

17. Gyermekeid és a téged megépítők/téged építők/építőid elősietnek; rombolóid/akik téged tönkretettek és akik pusztulásodra voltak, eltávoznak tőled.

Jeremiás

Jeremiás 5,24.

24. Sem nem mondják a szívükben: Tisztelettel féljük és imádjuk az Urat, a mi Istenünket, aki ad esőt, őszi és tavaszi esőt is, a maga idejében. Aki tartogatja/fenntartja és megőrzi számunkra az aratás kijelölt heteit.

Jeremiás 9,23–24.

23. Ezt mondja az Úr: A **bölcs és képességekkel megáldott ember** ne büszkélkedjen, ne kérkedjen, ne dicsekedjen az ő bölcsességével és képességével;

a **hatalmas/a hatalmában nagy és erős ember** ne büszkélkedjen, ne kérkedjen, ne dicsekedjen az ő erejével és hatalmával;

aki pedig **gazdag** (anyagilag megelégedésben és földi javakban, vagyonban dúslakodik), ne büszkélkedjen, ne kérkedjen, ne dicsekedjen az ő gazdaságával (mulandó, világi megelégedettségével és földi kincseivel.)

24. Hanem aki dicsekedik és büszkélkedik, az dicsekedjen ebben: hogy megértése van rólam, személyesen ismer és elismer engem, az ő mindennapi életének folyásában; és hogy képes megkülönböztetett szeretettel tekinteni rám, helyesen látni és elismerni az én személyemet / valómat, hogy én vagyok az Úr, aki szeretetteljes kedvességet, ítéletet és igazságot gyakorlok a földön, mert ezekben gyönyörködöm - azt mondja az Úr.

Jeremiás 10,23.

23. Ó, Uram (könyörög Jeremiás a nép nevében): Tudom, hogy az ember útjának meghatározása, az ő útja felőli döntés/határozás nem őbenne keresendő. Még ha erős ember is, vagy olyan, aki a tőle telhető legjobbat teszi, nem az ő hatalmában van az ő lépéseinek irányítása.

Jeremiás 29,11.

11. Mert én ismerem azokat a gondolatokat és terveket, amelyek az Enyéim rátok nézve, mondja az Úr, jólétnek és békességnek gondolatai és útjai, nem pedig gonosz dolgoké / háborúságé, hogy remény adjak néktek a végső kimeneteletekre.

Ámos

Ámos 3,3.

3. Járhat-e két ember együtt úgy, ha nem kötöttek egyezséget/nem jutottak egyezésre és nem értenek egyet?

Malakiás

Malakiás 3,6–9.

Mert én vagyok az Úr, én nem változom meg, és az, ami miatt ti, ó Jákob fiai, nem emésztettek meg. Már atyáitok idejétől fogva eltértetek rendeléseimtől, és nem tartottátok meg azokat. Térjete vissza hozzám, és én is visszatérek hozzátok, azt mondja a Seregeknek Ura. De azt mondjátok, hogyan térjünk vissza? Avagy az ember meglophatja-e, vagy csalhatja-e Istent? Ti mégis megloptok, vagy csaltok engem. Mégis azt mondjátok, hogyan/miben lopunk meg, vagy csalunk téged? Visszatartottátok a ti tizedeteket és adományaitokat. Átokkal vagytok elátkozva, mert megloptok engem, ez az egész nemzet.

Malakiás 3,10.

10. Hozzátok be a tizedet, a jövedelmeitek/bevételeitek tized részét, mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek ablakait, és ha nem öntök rátok annyi áldást, hogy nem lesz elég hely, hogy befogadjátok.

Malakiás 3,11.

11. És meg fogom dorgálni a kártevőt (rovarokat/férgeket és pestist) értetek, úgy, hogy nem fogja elpusztítani a földetek gyümölcsét, és szőlőtök sem dobja le idő előtt a termését a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Újszövetség

Máté evangéliuma

Máté 6,19–20.

19. Ne gyűjtsetek, halmozzatok, vagy raktározzatok magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda, a féreg és a moly megeszi, és tönkreteszi, és ahol a tolvajok betörnek és ellopják.

20. Hanem gyűjtsetek, halmozzatok és raktározzatok magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a féreg, sem a moly nem eszi meg, sem tönkre nem teszi és ahová a tolvajok, nem törnek be, sem el nem lopják.

Máté 8,27.

27. Az emberek pedig ledöbbsenek, zavarba jöttek; ámultak és bámultak, mondván: Miféle Ember ez, hogy még a szelek és a tenger is szót fogadnak/ engedelmeskednek neki?

Máté 9,20–21.

20. És íme, egy asszony, 12 év óta vérfolyásban szenvedett, hozzá járult hátulról, és megérintette az Ő ruhájának szegélyét

21. Mivel folyamatosan ezt mondogatta magának: 'Ha csak megérintem a ruháját, helyreáll az egészségem.'

Máté 9,22.

22. Jézus megfordult, és meglátván őt, így szólt: Bátorodj (fel) leányom! A te hited egészségessé tett téged. És az asszony egészsége azonnal helyreállt.

Máté 16,19.

19. Néked adom a menny királyságának kulcsait; és bármit megkötsz a földön (helytelennek és jogsértőnek tartván / ítélvén), olyannak kell lennie, ami a mennyben már kötve van; és bármit megengedsz a földön (jogosnak ítélvén), olyannak kell lennie, ami a mennyben már meg van engedve.

Máté 16,24.

16. Akkor Jézus így szólt a tanítványaihoz: Ha valaki az én tanítványom kíván lenni, tagadja meg magát (tekintsen el magától / hagyja figyelmen kívül magát, szem elől tévesztvén saját magát; és felejtkezzen el magáról és az ő saját érdekeiről); vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem (kitartóan ragaszkodjon hozzám, teljesen alkalmazkodjon / váljon hasonlóvá az én példámhoz, az életében, és, ha kell, a meghalásban is).

Máté 18,7.

7. Jaj a világnak az ily mértékű kísértéséért a bűnre és a rossz megtételére való befolyása / hatása miatt! Mert elkerülhetetlen hogy ne forduljanak elő kísértések; de jaj annak az embernek, akinek a részéről, vagy aki által a kísértés történik / megesik.

Máté 28,18–20.

18. Jézus közeledett, és megtörve a csendet, így szólt hozzájuk: Minden hatalom (a kormányzás minden ereje) a mennyben és a földön, Nekem adatott.

19. Menjete azért és minden nemzetből képezzetek tanítványokat, bemeztvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemlnek nevébe,

20. Tanítván őket, hogy figyeljenek mindarra, amit Én parancsoltam nektek, és lám, Én veletek vagyok minden nap (szakadatlanul, változatlanul, minden alkalommal), a korszak [teljes] lezárulásáig és betetőzéséig. *Ámen.*

Márk evangéliuma

Márk 2,5.

2. És Jézus, látván azoknak hitét, mondta a paralízisesnek / bénultnak / bénának / béna embernek, „Fiam, a bűneid megbocsátattak.”

Márk 9,18. 20.

18. És ahol csak ez eléri őt - megragadja magának, hogy leuralja őt, (teljesen) letaglózza őt; a fiú habzó szájjal, fogait csikorgatva rázkódni, rángatózni kezd, és ájult állapotban, magán kívül, magatehetetlenségben vesztegel. Kértem hát a tanítványaidat, hogy üzzék ezt ki belőle, és nem tudták.
20. Ezért elvitték a fiút Őhöz (Jézushoz), és mihelyt az a szellem meglátta Jézust, hirtelen szagatni kezdte a fiút, a fiú meg összeesett és habzó szájjal megint fetrengeni kezdett a földön.

Márk 11,24.

24. Ezért mondom nektek, amit csak kértek imádságban, higgyétek (bízatok benne és legyetek bizakodóak/legyetek megbizonyosodva felőle), hogy az néktek adatott, és meglesz néktek/meg is kapjátok.

Lukács evangéliuma

Lukács 4,5–6. (KEH könyvből)

Azután az ördög felvitte Őt egy magas hegyre és megmutatta néki egy pillanat [egy szempillantás] alatt a lakható világ összes királyságát. És monda néki: Neked fogom adni mindezt az erőt és hatalmat és azok dicsőségét... mert átadatott nekem és annak adom, akinek akarom.

Lukács 5,24–26.

24. De hogy megtudhassátok, hogy az Ember Fiának megvan a hatalma (ereje) és joga a földön, hogy megbocsássa a bűnöket, így szólt a bénult / béna embernek: Neked mondom, kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat (hordágyadat), és menj haza a te házádba!

25. És a férfi azonnal felállt / felegyenesedett azok szeme láttára, felvette, amin feküdt és hazament az ő házába; elismervén, dicsérvén és megköszönvén (ezt) Istennek.

26. És hatalmas csodálkozás fogta el mindnyájukat, el voltak ragadtatva; és elismerték, dicsérték és megköszönték (ezt az) Istennek. Hódolatteljes tisztelet töltötte el őket és kezdték mondogatni: Csodálatos, hihetetlen, hallatlan dolgokat láttunk ma!

Lukács 17,6.

6. És felele az Úr: Ha lenne hitetek (reménységetek és bizalmatok / bizodalmatok Istenben) akár csak akkora, mint egy mustármag, azt mondanátok ez eperfának, Szakadj ki gyökerestől / tövestől és plántáltassál / verj gyökeret / gyökerezz meg a tengerbe, és engedelmeskedne nektek.

VAGY

6. Az Úr pedig válaszolt: Ha csak olyan kicsi hitetek (bizodalmatok és bizakodásotok) lenne Istenben, mint egy mustármag, akkor azt mondhatnátok/azt tudnátok mondani ennek a szederfának, szakadjál ki gyökerestül a földből és plántáltassál a tengerbe, és az engedne nektek.

János evangéliuma

János 1,16–17.

16. Mert mindnyájan az Ő teljességéből (bőségéből) egyik kegyelmet a másik után nyertük / vettük (azaz részesedtünk az Ő teljességéből (bőségéből), ellátást adott belőle nekünk); egyik szellemi áldás után a másik szellemi áldást nyertük; sőt még kegyeltséget is kegyeltségre és ajándékot ajándéokra halmozva.

17. Mert míg a törvény Mózes által adatott, a kegyelem (a meg nem szolgált, nem kiérdemelt/meg nem érdemelt kegyeltség, szellemi áldás) és igazság Jézus Krisztus által jött.

János 4,18.

18. Mert őt férjed volt, és a férfi, akivel most együtt élsz, ő nem a férjed, ebben igazán / valóságban szólál.

János 4,24.

24. Isten egy Szellem (egy szellemi Lény), és azok, akik Ő imádják, szellemben és igazságban (valóságban) kell, hogy imádják Őt.

János 10,10.

10. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én pedig azért jöttem, hogy életük legyen, és hogy ezt az életet teljes bőségben és túlcserélő beteljesedésben élhessék és élvezhessék.

János 14,16.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót (Tanácsadót, Segítőt, Közbenjárót, Szószólót / Ügyvédet, Megerősítőt és Hűséges Támaszt / Pártfogót / Készenlétben lévő megbízható segítséget) ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

János 14,17.

17. Az Igazságnak ama Szellemét, aki a világ nem képes befogadni [fogadni, komolyan venni], mert nem látja Őt, nem ismeri Őt és nem ismeri fel Őt. Ti azonban ismeritek Őt és felismeritek Őt, mivel Ő [állandóan] veletek él és bennetek marad.

János 14,27.

27. Békességet hagyok rátok; mégpedig az én [saját] békességemet adom nektek, és hagyom örökségül rátok. Én nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne engedjétek meg a szíveiteknek, hogy nyugtalanok legyenek, se azt, hogy féljenek. [Ne hagyjátok többé felzaklatni, vagy háborgatni magatokat; és ne engedjétek meg magatoknak, hogy féljenek, megfélemlítettek, gyávák, vagy ingadozók legyetek.]

János 15,26.

26. De amikor a **Vigasztaló (Tanácsadó, Segítő, Szószóló, Közbenjáró, Erősítő, Mellettünk álló)** eljön, Akit én fogok kiküldeni Nektek az Atyától, az Igazság Szelleme, Aki az Atyától jön, Őtőle ered/Tőle származik; Ő Maga fog majd bizonyágot tenni Énrólam.

János 16,13-15.

13. De mikor eljön Ő, az Igazságnak Szelleme (az Igazságot adó Szellem), Ő elvezet majd titeket minden igazságra (az egész, teljes Igazságra). Mert nem a saját üzenetét szólja (nem magától szól), hanem elmondja mindazokat, amiket [az Atyától] hall, [átadja az üzenetet, amit Rá bíztak], és megjelenti és elmondja nektek azokat a dolgokat, amik be fognak következni [amik a jövőben történnek majd].

14. Ő engem tisztel meg és engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz (abból vesz át, azt veszi igénybe), és megjelenti (kijelenti, felfedi, átadja) azt nektek.

15. Minden, ami az Atyáé, az enyém. Erre utaltam, amikor azt mondtam, hogy Ő [a Szellem] azokat a dolgokat veszi, melyek az enyéme, és megjelenti (kijelenti, felfedi, átadja) azokat nektek.

János 16,26–27.

26. Abban az időben / Akkor majd az Én Nevemben kértek (imádkoztok) majd; és Én nem mondom azt (néktek), hogy majd Én kérem meg az Atyát a ti részetekről / a ti nevetekben (mivel szükségtelen lesz / mivel erre nem lesz szükség).

27. Mert Maga az Atya (gyengéden) szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Atyától jöttem ki.

Apostolok cselekedetei

Apostolok cselekedetei 1,8. (KEH könyvből)

8. Hanem vesztek erőt (képességet, hatékonyságot és hatalmat), miután a Szent Szellem eljön reátok...

Apostolok cselekedetei 2,4.

4. És ők beteljesedtek mindnyájan (kiáradás / kisugárzás / besugárzás / befúvás / sugárzó hatás járta át őket a lelkükön keresztül) Szent Szellemmel, és elkezdtek szólni más nyelveken (nyelvekben), ahogy / amint a Szellem folyvást tisztán és jól hallhatóan hangzó kiejtést (különböző, idegen) adott nekik (mindegyikük nyelve számára a megfelelő szavakat).

Apostolok cselekedetei 20,24.

24. De ezek közül egy sincs, ami kimozdítson, kibillentsen engem, sőt még az én életemet sem becsülöm drágábbak, becsesebbnek; csak hogy az én futásomat megfuthassam örömmel, és azt a szolgálatot, amelyet az Úr JÉZUS nekem adott, amellyel megbízott, hogy hűségesen tehessek bizonyosságot Isten kegyelmének jó híreről (az Evangéliumról), meg nem szolgált/érdem nélkül való kegyeltségéről, szellemi áldásáról és irgalmáról.

Apostolok cselekedetei 20,32.

32. És most, atyámfiak, Istenre bízlak benneteket, rábízlak titeket az Ő gondviselésére; megbízván Benne, hogy megőriz benneteket és gondotokat viseli, és ajánllak titeket az Ő kegyelmessége Igéjének, az Ő még nem érdemelt kegyeltsége parancsolatainak, tanácsainak és ígéreteinek, mely képes felépíteni benneteket, és képes megadni nektek a jogos örökségeket Istennek minden elválasztottjai között, azok között, akik odaszántak, akik megtisztultak; akik elválnak az ő lelkükben (értelmükben, érzelmeikben, gondolataikban és akaratukban).

Apostolok cselekedetei 26,22. kezdete...

22. Mind a mai napig segítségem volt, mely Istentől jött, mint szövetségesemtől, ezért itt állok, bizonyosságul lévén kicsinynek és nagyoknak...

Római levél

Róma 4,8.

8. Áldott, boldog és irigylésre méltó az az ember, akinek az Úr nem tekinti a bűnét, nem számítja fel azt ellene.

Róma 5,2.

2. **Aki által belépésünk (bemenetelünk, kegyelemmel teljes fogadtatásunk) van hit által ebbe a kegyelembe (Isten kegyeltségének e helyére/ Isten kegyeltségének méltóságára); amelyben szilárdan, bátorságosan és biztosan állunk. És örvendezzünk és ujjongjunk abbéli reménységünkben, hogy személyesen fogjuk megismerni, tapasztalni, átélni az Isten dicsőségét, és ez gyönyörűségünkre lesz, élvezni fogjuk Isten dicsőségét!**

Róma 5,17. (KEH könyvből)

17. Mert ha egy embernek a törvényszegése, (bukása, vétsége) miatt uralkodott a halál az egy által, sokkal inkább királyként uralkodnak az életben az egy ember Jézus Krisztus (a Messiás, a Felkent) által azok, akik elfogadják (Istennek) túlradó kegyelmét (aki nem érdemelt kegyeltséget) és a megigazultság ingyenes ajándékát, (akiket igazként állít Önmaga elé).

VAGY másik KEH könyvből

Mert ha annak az egy embernek a bűne (vétsége, botlása) miatt a halál uralkodott azon az egyen keresztül, sokkal bizonyosabb az, hogy akik elfogadják (Istennek) túlradó kegyelmét (meg nem érdemelt jóindulatát) és a megigazultság ingyenes ajándékát (igazként állítja őket Önmaga elé) királyokként fognak uralkodni az életben az egy emberen, a Krisztus Jézuson (a Messiáson, a Felkenten) keresztül.

Róma 5,20.

20. De aztán jött a törvény, [csak azért] hogy kiterjessze, és megnövelje a törvényszegést [hogy még nyilvánvalóbbá, még szembetűnőbb/még erősebb ellentétévé tegye azt]. De ahol a bűn *megsokasodik, és bővelkedik*, ott a kegyelem (Isten ki nem érdemelt kegyeltségéből) annál inkább megnövekedik, *felülmúlja*, és túlradja azt.

Róma 6,14.

14. Mert a bűn többé nem gyakorol uralmat felettetek, nem gyakorol nyomást rátok, mivel most nem vagytok a törvény alatt (mint szolgák, rabszolgák), hanem kegyelem alatt (mint akik Isten kegyeltségének és kedvességének élvezői.)

Róma 7,6.

6. Most pedig felszabadultunk a törvény (hatálya) alól és megszakítottunk mindennemű érintkezést a törvénnyel; meghaltunk annak, ami egykor minket korlátozott, uralma alatt tartott, bebörtönözve tartott.

Ezért mi már nem az írott szabályok, rendelkezések régi törvénykönyvének való engedelmisségben, hanem a Szellem indításainak, vezetéseinek való engedelmisségben szolgálunk az élet megújultságában.

VAGY

6. Most pedig felszabadultunk a *törvény alól*, és megszűnt minden kapcsolatunk vele, miután meghaltunk annak, ami egykor visszafogott és fogságban tartott minket. Így most nem az írott szabályok elavult kódrendszerének engedelmeskedve szolgálunk, hanem a Szellem készítéseinek engedve szolgálunk az új életünkben.

Róma 8,26-28.

26. Ezért a (Szent) Szellem is segítségünkre siet és felkarol, megtart minket a mi erőtlenségünkben; mert nem tudjuk, milyen imádságokat ajánljunk fel/milyen imádságokkal folyamodjunk a trón elé vagy hogy miként ajánljuk azt fel méltó módon, ahogy kellene; de maga a Szellem jön és (egyesült erővel) mellénk áll az imádságunkban és esedezik értünk kibeszélhetetlen vágyakozásokkal és sóhaj-tásokkal / nyögésekkel, amelyek túl mélyek lennének ahhoz, hogy kiejtsük/szavakba öntsük azokat.

27. És Ő, aki az emberek szívét vizsgálja, tudja, mi a (Szent) Szellem gondolata (mi az Ő szándéka), mert a Szellem közbenjár és esedezik Isten előtt a szentekért/a szentek érdekében Isten akaratára, Isten akaratával összhangban.

28. Meg vagyunk bizonyosodva róla és tudjuk, hogy minden dolog/történés (melyeknek munkálódásában maga Isten is részt vesz) együtt munkál/összefügg/egymásra épül, és egy tervbe illeszkedvén/-olvadván javukra van azoknak és azokért, akik szeretik Istent és elhívottak az Ő terve és célja szerint.

Róma 8,30.

30. És azokat, akiket Ő előre elrendelt, azokat el is hívta; és akiket Ő elhívott, azokat meg is igazította (felmentette, igazzá tette, és az Őelőtte való megigazultság helyére állította őket). És

azokat, akiket Ő megigazított, azokat meg is dicsőítette (¹mennyei méltóságra, ²mennyei létre; ³mennyei státuszra emelte őket).

Róma 10,16–17.

16. De mégsem engedelmeskedett mindenki az örömhírnek, evangéliumnak. Hiszen Ésaiás is ezt mondta: Uram, ki hitt abban (kinek volt hite abban), amit hallott tőlünk?

17. A hit tehát annak meghallásából származik, amit mondanak, a hallás pedig annak az üzenetnek a prédikálásából jön, ami Krisztusnak, magának a Messiásnak az ajkairól származik.

Róma 12,1.

1. Atyámfiaim, azért folyamodom hozzátok, és azért kérellek titeket az Istennek teljes irgalmasságára való tekintettel, hogy tudatos elhatározással szánjátok oda a ti testeteket (bemutatván azt az összes tagjának, összes képességének, kapacitásának és erejének teljességében), mint élő és szent áldozatot – vagyis mint Istennek szentelt, Istennek szánt, Neki tetsző, Neki kedves áldozatot –; s ez legyen a ti elfogadásra méltó, józan és értelmes szolgálatotok és szellemi dicsőítésetek.

Róma 12,11.

11. Soha ne hagyjon alább a lelkesedésetek és a buzgóságos igyekezetetek; szívetek izzon és égjen a Szent Szellemmel/a Szent Szellem tüzeivel, szolgálván az Úrnak.

Róma 14,22.

22. (Ilyen ügyekben / dolgokban) a te személyes meggyőződéseidet úgy ültesd át a gyakorlatba, mint (amit te) Isten jelenlétében / Isten előtt (teszel), tartsd meg azokat magadban (úgy, mint aki egyszerűen csak arra törekszik, hogy megismerje Isten akaratát, és engedelmeskedjen annak). Áldott (boldog, irigyelt / irigylésre méltó), akinek nincsen oka megítélnie / kárhoztatnia magát azért, amit helyesel (aki nem győz(köd)j magát afelől, amit választ, hogy megtesz.)

Korinthusbeliekhez írt I. levél

1Korinthus 2,14. (KEH könyvből)

14. De a természeti (nem szellemi) nem fogadja be, nem üdvözli, és a szívébe sem engedi Isten Szellemének ajándékait, tanításait és kijelentéseit, mert azok bolondságok (értelmetlen ostobaságok) a számára, és képtelen felismerni — közelebről megismerni, megérteni — azokat, mert azok szellemileg érzékelhetőek és méltányolhatóak.

1Korinthus 3,3. (KEH könyvből)

3. Mert ha még irigység és féltékenység, veszekedés és szakadások vannak köztetek, akkor ugye emberi mérce szerint viselkedtek, úgy, mint azok a közönséges emberek, akik még nem változtak meg?

1Korinthus 3,12–15.

12. Ha pedig valaki a Fundamentumra építkezik, akár arannyal, ezüsttel, drágakövekkel, fával, szénával, szalmával (sehol sem találtam az eredetiben pozdorját...),

13. mindenkinek munkája [világosan, nyíltan] ismertté lesz (megmutatkozik, mi is az); mert [Krisztusnak] ama napja felfedi és kijelenti azt, hiszen tűz által lesz az megmutatva, és a tűz megpróbálja és alaposan felbecsüli a jellegét és értékét minden ember elvégzett munkájának.

14. Ha az a munka, melyet valaki erre a Fundamentumra épített [mindenféle törekvésének / erőfeszítésének bármilyen eredménye] megmarad [a próba után], az megkapja jutalmát.

15. Ha pedig valakinek a munkája elég [a próba során], ő vallja kárát [mindannak, elveszítvén jutalmát], ő maga azonban megmenekül, de csak úgy [mint aki] tűzön ment keresztül / átélte a tüzet / megtapasztalta a tüzet.

1Korinthus 3,16. (KEH könyvből)

16. Nem tudjátok felfogni és megérteni, hogy ti (az egész korinthuszi gyülekezet) Isten temploma (az Ő szentélye) vagytok, és hogy Isten Szent Szelleme állandó lakozást vett bennetek (Ő otthon van bennetek, közösségben veletek mint gyülekezettel és ugyanakkor mint egyedekkel is)?

1Korinthus 3,17.

17. Ha bárki (hamis, téves tanításokkal) bántást, romlást, pusztítást okoz Isten templomának, annak (maga) Isten lesz a bántására és romlására, pusztítására. Mert az Isten temploma szent (az Ő számára szenteltetett), és ez a templom ti magatok (a hívő gyülekezet és benne minden egyes hívő) vagytok.

1Korinthus 6,19–20. (KEH könyvből)

Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Szent Szellemnek a temploma (valóságos szentélye), aki tibennetek él, akit (mint ajándékot) kaptatok Istentől? Ti nem a magatokéi vagytok, áron lettetek megvéve (drága áron lettetek megvásárolva és kifizetve, és az Ő sajátjává téve). Ezért hát tiszteljétek Istent és dicsőítsétek Őt a ti testetekben.

1Korinthus 8,1–13.

1. A bálványáldozatra bemutatott / szánt ételről: természetesen tudjuk, hogy mindnyájan rendelkezünk ismerettel (ezekkel a kérdésekkel / területekkel kapcsolatosan. Azonban a pusztta) ismeret / tudás felfuvalkodottá teheti az embert (azt eredményezvén, hogy fennhéjázó módon és kevélyen fognak viselkedni tőle); de a szeretet (gyengéd érzelem / ragaszkodás, jóakarát / jószándék és jóindulat) megtanítja, felépíti és bátorítja az egyént, hogy felnövekedjen (a teljes felnőttkorra / hűszi korra).

2. Ha valaki azt képzei / gondolja, hogy ő már sokat megismert és megértett (ezekből az isteni természetű dolgokból, szeretet nélkül), az még nem fogta fel, nem ismerte fel és nem értette meg olyan erősen / határozottan és tisztán ezeket; sem nem szerzett olyan bensőséges ismereteket, amilyeneket kellett volna, vagy szükséges lett volna.

3. De ha valaki igazán szereti az Istent, és az Isten is megismerte / elismerte őt (elismerte őt, mint aki méltó / érdemes az Ő (bensőséges)közelségére és szeretetére, és az Ő tulajdonává lett)

4. Ebben a dologban, azért, a bálványáldozati étel evésében, tudjuk, hogy a bálvány az egy semmi (nincs igazi / valós létezése), és hogy nincs (más) isten, hanem csak egy.

5. Mert bár lehetnek úgynevezett istenek, akár a mennyben, akár a földön, mint ahogy van is belőlük sok, istenek is, urak, mesterek,

6. Mégis, számunkra (csak) egy Isten létezik, az Atya, Aki Forrása a mindenségnek, és Akire nézve van nekünk életünk; és egy Úr (létezik számunkra), Jézus Krisztus, Akiből és Aki által vannak mindenek, és Akiből és Aki által léteünk mi magunk is.

7. Mindazonáltal, nem mindenki (nem minden hívő) van birtokában e tudásnak. Némelyek egész eddigi életükben hozzá voltak szokva, hogy úgy gondolkodtak a bálványok felől, mint amelyek valóságosak és élők; és még mindig úgy tekintik a bálványáldozati ételt, mint (valódi) istenüknek áldozott ajándékot; melyet ha megeszik, az ő erőtlenségükkel beszennyeződik és kárt vall.

8. Most tehát, nem az étel tesz minket kedvessé, dicséretre méltóvá Istennél. A bálványáldozatra szánt ételt, ha azt megesszük, azzal nem nyerünk, de ha nem esszük meg, azzal sem veszítünk, kárunk se lesz belőle.

9. Csak legyetek figyelmesek / körültekintők abban, hogy ez a választás hatalma, amely nálatok van, valamiképpen nehogy (megütközést kiváltó) akadállyá váljon az erőtelenségeknek vagy a túl lelkiismereteseknek.

10. Mert ha valaki meglát téged, egy olyan embert, aki ismeri Istent, akinek értelmes meglátása van e tárgyról, és látja, hogy egy bálvány templomának asztalánál ülsz / étkezel, nehogy ez arra biztassa és bátorítsa őt, hogy (áthágja a lelkiismeretének a hangját / aggályait), ha ő gyenge és bizonytalan; és megegye azt, ami számára ő bálványimádatának céljára van fenntartva.

11. És így a te megvilágosodásod miatt megrontatik / kárt vall ez az erőtlenség ember, a testvér, akiért Krisztus meghalt!

12. És mikor a te testvéred / atyádfia ellen ily módon vétkezel, sérülést és kárt okozván az ő erőtlenség lelkiismeretében, Krisztus ellen vétkezel.

13. Ezért, ha én étkezem, és az én étkem egy testvérem bukását vagy (az ő szellemi fejlődésében való) akadályoztatását okozza, akkor inkább többet nem eszem (ilyen) húst, nehogy az én atyámfiának botlást, elesést és botránkozást okozzak.

1Korinthus 12,10.

10. Némelyiknek csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétai / prófétikus betekintés / bepillantás (az Isteni akarat és szándék bemutatásának / közzé tételének ajándéka); másik lehetőség: némelyiknek meg az a képesség, mellyel képesek észlelni / tisztán meglátni / felismerni (megnyilvánulásokat) és megkülönböztetni az igaz / a helyes szellemi megnyilvánulásokat a hamis szellemi megnyilvánulásoktól; másoknak (új / ismeretlen) nyelvek nevei; másnak pedig a képesség, hogy magyarázni tudja a nyelveknek ezen neveit.

1Korinthus 13,4–5. (KEH könyvből)

4. A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sohasem irigy, nem forr a féltékenységtől; nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja önmagát gőgösen.

5. Nem beképzelt (arrogáns) és a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan) és nem cselekszik illetlenül. A szeretet (Isten szeretete bennünk) nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi önmaga hasznát; nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem rója fel a vele szemben elkövetett gonoszsgot (nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie).

6. Nem örül a jogtalanságnak és az igazságtalanságnak, de örül, amikor a jog és az igazság uralkodik.

7. Bármilyen történések is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni, reményei semmilyen körülmények közt sem halványulnak el, a szeretet mindent kibír (elgyengülés nélkül).

8. A szeretet sosem vall kudarcot (sohasem halványul el, nem veszíti el az időszerűségét és soha véget nem ér).

VAGY

1Korinthus 13,4–8. (KEH könyvből)

4. A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet sosem irigy, nem féltékeny; nem dicsekvő vagy öntelt, nem mutogatja magát gőgösen.

5. Nem beképzelt (arrogáns), a büszkeségtől nem fuvalkodik fel; nem durva (modortalan), és nem cselekszik illetlenül. A szeretet [Isten szeretete bennünk] nem ragaszkodik saját jogaihoz vagy útjaihoz, mert nem keresi a maga hasznát; nem sértődékeny, nem ingerlékeny, nem neheztel, nem tartja számon a vele szemben elkövetett gonoszsgot – nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie.

6. Nem örül a törvénytelenységnek és az igazságtalanságnak, de örül, ha a jog és az igazság uralkodik.

7. Bármilyen történések is, a szeretet minden körülmények közt kitart, mindig kész mindenkiről a legjobbat feltételezni, reményei semmi módon sem halványulnak el, mindent kibír [anélkül, hogy meggyengülne].

8. A szeretet soha el nem múlik – sosem halványul el, nem avul el, és soha véget nem ér. Ami a próféciát illeti [vagyis az isteni akaratnak és célnak értelmezésére adott ajándékot], az beteljesedik és elmúlik; ami a nyelveket illeti, azok megsemmisülnek; ami a tudást illeti, az elenyészik [azaz érvényességét veszti, és helyébe a teljes igazság lép].

1Korinthus 14,1. eleje (KEH könyvből)

1. Buzgón törekedjétek megszerezni [ezt] a szeretetet – tegyétek célotokká, mindenek előtt ezt keressétek...

1Korinthus 14,4.

4. Az, aki (idegen) nyelveken szól, önmagát építi és fejleszti, aki pedig prófétál (magyarázza / interpretálja az isteni szándékot, akaratot, tanítást és ihletést), a gyülekezetet építi és fejleszti /

tökéletesíti, és elősegíti / segíti a növekedést (a keresztény bölcsességben, kegyességben, szentségben és boldogságban).

1Korinthus 14,14. (KEH könyvből)

14. „Mert ha [ismeretlen] nyelven imádkozom, a szellemem [a bennem lévő Szent Szellem által] imádkozik, de az elmém terméketlen...”

1Korinthus 15,49.

49. És amiképpen hordtuk a porból formáltatott ember ábrázatát, úgy fogjuk hordani, sőt már most is öltük magunkra a mennyei ember ábrázatát.

Korinthusbeliekhez írt II. levél

2Korinthus 4,7.

7. Mi felhagytunk azokkal a dolgokkal, amiket a szégyen miatt takargattunk, mint akik nem járunk ravaszságban és nem hamisítjuk meg Isten Igéjét, hanem a szín igazság megnyilvánulása által ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének, Isten színe előtt.

2Korinthus 5,10.

10. Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk és meg kell mutatkoznunk, amint vagyunk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy mindenki megkaphassa [jutalmát / fizetségét] aszerint, amiket e testben cselekedett, akár jót, akár gonoszt [figyelembe véve mik voltak a céljai és indítékai, és mit ért el, mivel volt foglalatos, és mire adta oda önmagát és figyelmét, hogy megvalósítsa azt].

2Korinthus 5,19. (KEH könyvből)

19. Isten volt (személyesen jelen) Krisztusban, kiengesztelődve és újra a kegyelmébe fogadva a világot, nem számítva fel és nem tartva számon (az emberek) vétkeit (hanem elengedve azokat); és ránk bízva a kiengesztelés — a kegyelembe való visszaállítás — üzenetét.

VAGY másik KEH könyvből:

Isten volt az (személyesen volt jelen) a Krisztusban, aki megbékéltette magával és a kegyeltségébe visszahelyezte a világot, nem számolva fel nekik (az embereknek) az ő bűneiket és nem hajtva be rajtuk azokat (hanem eltörölve teljesen), és ránk bízta az Ő megbékélésének (a kegyeltség állapotába való visszafogadásnak) az üzenetét.

2Korinthus 6,16.

16. Hogyan férhet össze Isten temploma bálványokkal? Mert az élő Istennek temploma vagyunk, amint Isten is mondotta: *Bennük és velük és köztük lakozom*, és *bennük és velük és köztük járok*, és *Én leszek nekik Istenük*, és *ők lesznek az Én népem*.

2Korinthus 6,17–18.

17. Ezért hát gyertek ki közülük (hitetlenek közül), és különítsétek el / válasszátok külön magatokat tőlük, azt mondja az Úr, és ne érintsetek (semmi) tisztátalant; akkor én szívélyesen / kedvességgel fogadlak titeket és kegyeltséggel érintlek titeket / bánok majd veletek,

18. És én Atyátok leszek néktek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, azt mondja a Mindenható Úr.

2Korinthus 8,9.

9. Mert folyamatosan megismerkedtetek és egyre erőteljesebben / határozottabban és tisztábban felismertétek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét (az Ő kedvességét, az Ő kegyes nagylelkűségét, az Ő ki nem érdemelt / meg nem szolgált kegyességét / kegyeltségét és szellemi áldását), hogy bár Ő (annyira nagyon) gazdag volt, mégis, tiérettetek / a ti kedvetekért (igen nagyon) szegénnyé vált, azért, hogy ti, az Ő szegénysége által gazdaggá (bőségesen ellátottá / ellátottakká) válhassatok / lehessetek.

2Korinthus 9,8.

8. És Isten képes megtenni / meg tudja tenni, hogy minden kegyelem (minden kegyeltség és földi áldás) bőségben jöjjön hozzátok, (azért) hogy mindig / mindenkor és minden körülmények között és akármilyen szükség esetében önállóak legyetek (elegendővel rendelkezvén ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre / segílyre vagy támogatásra; és bőségben felszerelkezvén / feltöltvén minden jó cselekedetre és szeretet-adományra).

2Korinthus 10,4–5. (KEH könyvből)

Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem fizikaiak (nem test és vér fegyverei), hanem hatalmasak Isten előtt erősségek ledöntésére és megsemmisítésére. (Amennyiben) megcáfolunk okoskodásokat, teóriákat és érveléseket és minden büszke és gögös dolgot, ami felemeli magát Isten (igaz) ismeretével szemben, és fogollyá teszünk minden gondolatot és szándékot, hogy engedelmeskedjen a Krisztusnak, a Messiásnak, a Felkentnek.

2Korinthus 12,9.

9. De Ő azt mondta nekem: Az én kegyelmem (kegyeltségem, gyengéd kedvességem és könyörületességem) elég neked (elegendő minden veszedelem ellen; elegendő, hogy derekasan állj a sarat); mert az én erőm és hatalmam a (te) gyengeségedben végeztetik el (teljesen és tökéletesen), az én erőm és hatalmam a te gyengeségedben mutatkozik meg a leghatékonyabban/mutatkozik a leghatékonyabbnak.

Ezért annál nagyobb örömmel dicsekszem az én gyengeségeimmel és erőtlenségeimmel, hogy a Krisztusnak (a Messiásnak) az ereje és hatalma rajtam nyugodhassék (igen, sátrat vonva fölöttem, rajtam lakozhassék).

Galatához írt levél

Galata 1,6–12.

6. Meg vagyok lepődve, meg vagyok döbbenve, hogy ti ilyen gyorsan hitehagyottá váltatok és elpártoltatok attól, Aki Krisztusnak (a Messiásnak) a kegyelme (meg nem érdemelt kegyeltsége) által meghívott és elhívott titeket; és hogy a hűségteket/ragaszkodásokat áthelyeztétok egy másik (egy ezzel ellentétesen szóló) evangéliumba.

7. Nem mintha lenne (vagy lehetne) egy másik (eredeti Evangélium), de (szemlátomást) vannak némelyek, akik zavarnak, zaklatnak titeket és elvadítanak titeket (egy másfajta tanítással, amelyet evangéliumként kínálnak/ajánlgatnak), és el akarják fordítani, ki akarják forgatni a Krisztus (a Messiás) Evangéliumát (valami mássá téve azt, ami abszolút nem az.)

8. De még ha mi is, vagy egy angyal a mennyből, hirdetne nektek egy olyan evangéliumot, amely ellentétes és eltér attól, mint amit mi prédikáltunk nektek, átkozott (anathema=átok alá szánt/megátkozásra szánt, örök büntetésre ítélt) legyen az (a személy)!

9. Mint ahogy korábban mondtuk, úgy most is mondom: Ha bárki egy olyan evangéliumot hirdetne nektek, amely ellentétes és eltér attól, mint amit mi prédikáltunk nektek, átkozott (anathema=átok alá szánt/megátkozásra szánt, örök büntetésre ítélt) legyen az (a személy)!

10. Most tehát emberek kegyeltségét igyekszem megnyerni, vagy Istenét? Azt keresem-e, hogy embereknek tessek? Ha még most is népszerűséget keresnék/kívánnék az emberek előtt, akkor nem szabadna, hogy a Krisztus (Messiás) foglya, szolgálja legyek.

11. Mert akarom, hogy tudjátok, testvéreim, hogy az Evangélium, amelyet én hirdettem és ismertté tettem, nem emberi evangéliuma (nem emberi találmány, nem emberi mérték szerint, nem emberi mintára van).

12. Mert valóban nem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem közvetlenül Jézus Krisztus (a Messiás) kijelentése útján jött hozzám.

Galata 3,5.

5. Azért Az, Aki az Ő csodálatos / csodálatra méltó (Szent) Szellemével ellát benneteket / csodálatra méltó (Szent) Szellemét szolgáltatja néktek; és erőteljesen és csodálatos módon / csodamegnyilvánulásokkal munkálkodik közöttetek; a törvény követeléseit kielégítő cselekedeteitek okán; vagy az általatok hallott üzenet iránti hitetek, (hit)hűségetek és bizalmatok által adja-é?

Galata 3,19.

19. Mi volt tehát a törvény célja? Később adatott az ígélet mellé, hogy feltárja és közlétegye, közszemlére tegye az embereknek az ő bűneiket, a törvényszegések és bűnök miatt (hogy még jobban tudatosítsa bennük a bűntudat érzését/bűn-tudatosságot), mely Isten szándéka szerint a Mag (az Elsősülött, az Örökös) megérkezétségéig hatályos volt, Akinek és Akivel kapcsolatosan az ígélet tétetett. A törvény összerendezése, meghatározása és elrendelése angyalok közreműködésével valósult meg; és egy emberi közbenjáró keze által adatott át (az embereknek), Mózes által, aki közvetítő személy volt Isten és ember között.

Galata 5,9.

9. Egy kevés élesztő (egy kicsi elhajlás az eltévelyedés irányába, vagy egy-egy tévtanító) megerjeszti / megrontja az egész tésztát (megrontja a hit eszméjének / szellemiségének/fogalmának egészét, vagy félrevezeti / tévútra vezeti az egész gyülekezetet.)

Galata 5,13.

13. Mert ti, atyámfiai, valóban szabadságra hívatatok el; csakhogy ne hagyjátok, hogy a ti szabadságotok ösztönzőleg, bátorítólag hasson a testetekre, és lehetőséget vagy kifogást adjon annak (az önzésre); hanem szeretet által szolgáljatok egymásnak.

Galata 5,15.

15. De ha marjátok és faljátok egymást – olyan viszálykodások, viták és harcok közepette, amelyekben elvakultan bizonygatjátok a magatok igazát –, vigyázzatok, hogy fel ne emésszétek egymást és vele együtt a kapcsolataitokat, közösségeket egymással.

Galata 5,16.

16. Azt mondom, inkább [tegyétek azt szokásotokká], hogy [a Szent] Szellemben [azaz a Szellem iránt fogékonyan, Általa vezérelve és vezetve] jártok és éltek; és akkor biztos, hogy nem fogjátok teljesíteni a hústestnek (az Isten nélküli emberi természetnek) a vágyait és kívánságait.

Galata 6,15.

15. Mert (most már) sem a körülmetélkedésnek nincs sem mi jelentősége, sem a körülmetéletlenségnek, hanem (kizárólag) az új teremtésnek (az újjászületés és a Krisztus Jézusban, a Messiásban való új természet eredményének).

Efézusbeliekhez írt levél

Pál levele az Efézusiakhoz 1. fejezet

1. Pál, Krisztus Jézusnak (a Messiásnak) apostola (egy különleges küldöttje), az isteni akarat (Isten szándéka és választása) szerint, az Efézusban lévő szenteknek (megszentelteknek, elválasztottaknak), akik egyúttal hűségesek és állhatatosak és rendíthetetlenek Krisztus Jézusban:

2. Kegyelem (Isten ki nem érdemelt jóindulata) és szellemi békesség [ami Istennel való megbékéltséget, harmóniát, egységet és háborítatlanságot jelent] adassék nektek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

3. Áldás (dicséret, magasztalás és dicsőítés) adassék a mi Urunk Jézus Krisztus (a Messiás) Istenének és Atyjának, Aki *Krisztusban* megáldott minket minden szellemi (a Szent Szellem által adatott) áldással a mennyei birodalomban!
4. Annak megfelelően, ahogy [az Ő szerelmében] kiválasztott minket [ténylegesen kiszemelt minket a Maga számára, mint sajátjait] Krisztusban, a világ alapítása előtt, hogy az Ő szemében szentek (megszenteltek, az Ő számára elválasztottak), és ártatlanok, *sőt* feddhetetlenek lehessünk, Őelőtte szeretetben.
5. Mert Ő előre elrendelte felőlünk (arra szánt minket, szeretetében azt tervezte felőlünk), hogy Jézus Krisztus által gyermekeiként fogad be minket (tanúsítja, hogy azok vagyunk), az Ő akaratából fakadó elhatározása értelmében [mert ez szolgált meglepődésére, és ez volt az Ő jó szándéka] -
6. [Azért, hogy mi] az Ő dicsőséges kegyelmének (jóindulatának és könyörületességének) dicsőítésére és dicséretére [lehessünk], amelyet teljesen ingyen ajándékozott nekünk, a Szerelmeiben.
7. Őbenne megváltásunk van (szabadításunk és üdvösségünk), az Ő vére által, bűneinknek (hiányosságainknak és törvényszegéseinknek) bocsánata (elengedése), az Ő kegyes jóindulatának gazdagsága és nagylelkűsége szerint,
8. Amelyet ránk árasztott mindenféle bölcsességben és megértésben (ami gyakorlati meglátást és megfontoltságot jelent),
9. Megismertette velünk az Ő akaratának (az Ő tervének, az Ő céljának) titkát (rejtelmét). [Ez pedig a következő:] Az Ő előre elhatározott és Őbenne kijelentett kedvező akaratának (kegyelemteljes szándékának) megfelelően
10. [Eltervezte, hogy] minden dolgot egyesít és lezár és betetöz Krisztusban, a mennyben lévő és a földön lévő dolgokat [egyaránt], amikor az idő megérett rá, és a korszakok a tetőpontjukhoz értek.
11. Őbenne mi [Isten] örökségévé* (örökrészévé) is tettünk és egy örökséghez jutottunk hozzá; mert eleve erre rendeltettünk (erre lettünk kiválasztva és kijelölve), Annak elhatározása szerint, Aki mindent az Ő [saját] akarata tanácsához és tervéhez igazodva visz véghez,
12. S így mi, akik elsőként reménykedtünk Krisztusban [akik elsőként helyeztük Őbelé a bizodalunkat, arra lettünk szánva és kijelölve, hogy] az Ő dicsőségének magasztalására éljünk!
13. Őbenne ti is, - akik hallottatok az Igazság Igéjét, üdvösségetek jó hírét (Evangéliumát), és hittetek is Őbenne, és ki is tartottatok Mellette, és meg is bíztatok Benne, - meg lettetek pecsételve a régóta megígért Szent Szellem pecsétjével.
14. Amely [Szellem] az örökségünk biztosítékát jelenti [örökségünk zsengejét, zálogát, ízelítőjét és foglalóját], miközben annak teljes kiváltására várakozunk és arra, hogy [teljes mértékben] birtokba vehessük a tulajdonunkat - az Ő dicsőségének magasztalására.
15. Ezért, mivel hallottam az Úr Jézusban való hitetekről és az összes szent (Isten népe) iránti szeretetekről,
16. nem szűnök meg hálákat adni értetek, megemlítvén titeket az imádságaimban.
17. [Én ugyanis folytonosan imádkozom azért, hogy] a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adjon nektek bölcsességnek és [a rejtelmekbe és titkokba való bepillantás] kijelentés[é]nek szellemét, az Ő [mély és bensőséges] megismerésében,
18. Azáltal, hogy szívetek szeméit elárasztja világossággal, s így megismerhetitek és megérthetitek azt a reménységet, amelyre Ő elhívott titeket, továbbá azt, hogy milyen bőséges az Ő dicsőséges öröksége a szentekben (az Ő számára elválasztottakban),
19. És [azért, hogy megtudjátok és megértsétek] mi az Ő erejének a mérhetetlen, határtalan és mindent felülmúló nagysága, bennünk és irántunk, akik hiszünk, amint ez meg is mutatkozott az Ő hatalmas erejének megnyilvánulásában,

20. Amelyet Krisztusban akkor működtetett, amikor feltámasztotta Őt a halálból és leültette Őt a [maga] jobb keze felől, a mennyekben [a mennyei helyeken],
21. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, amely csak megemlíthető [minden címzés fölé, amely csak adományozható], nem csak ebben a korszakban és ebben a világban, hanem az eljövendő korszakban és világban is.
22. És mindent az Ő lábai alá helyezett, s kinevezte Őt a gyülekezet egyetemes és legfelső Fejévé [mely vezető szerep a gyülekezet által kerül gyakorlásra],
23. Amely a teste, a teljessége Annak, Aki mindent betölt mindennel [mert ebben a testben él Annak teljes mértéke, Aki mindent teljessé tesz, és Aki mindent, mindenhol betölt Önmagával].

* az angol *heritage* szó jelenti Izrael népét, a kiválasztott népet, és az egyházat, a hívők összességét is (a *ford.*)

Efézus 1,16–18.

16. Nem szűnöm meg hálát adni értetek, említést téve rólatok imádságaimban.
17. Mert mindig imádkozom a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyjához, a dicsőség Istenéhez, hogy adjon nektek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő mélységes és bensőséges megismerésében, adjon nektek betekintést az Ő titkaiba, rejtelmeibe;
18. És hogy a ti szívetek szeméit árássa el az Ő világosságával, hogy megismerhessétek és megérthessétek, mi az a reménység, amelyre Ő elhívott titeket; és mily gazdag az Ő dicsőséges öröksége az Ő szentjeiben (az Ő elválasztottjaiban, megszenteltjeiben).

Efézus 1,19.

19. És (hogy megismerhessétek és megérthessétek), mi az Ő erejének felbecsülhetetlen, határtalan és rendkívüli/összehasonlíthatatlan/felülmúlhatatlan volta bennünk és értünk, akik hiszünk; ahogy az meg is mutatkozik az Ő erejének munkálkodásában.

Pál levele az Efézusiakhoz 2. fejezet

1. És titeket is [Ő elevenített meg], amikor még holtak (megöltek) voltatok a [ti] vétkeitek és bűneitek miatt,
2. Amelyekben hajdan [megrögzött módon] jártatok. E világ útja és módja szerint cselekedtetek [e jelen kor tendenciájának uralma alatt álltatok], miközben a levegőbeli erősség fejedelmének nyomdokaiban jártatok. Annak a [démoni] szellemnek [engedelmeskedtetek és voltatok az irányítása alatt], aki még most is, változatlanul, az engedetlenség fiaiban munkálkodik [azokban, akik nem törődnek semmivel, akik lázadók és hitetlenek, akik szembeszegülnek Isten céljaival].
3. Valaha mi is, ti is, közéjük tartoztunk, és a hústestünk indulataiban éltünk [viselkedésünket a romlott és érzéki természetünk irányította], vagyis a test ösztöneinek és az elme gondolatainak engedelmeskedtünk [azaz, az érzékeink és sötét képzelődéseink diktálta feneketlen vágyaknak]. Abban az időben, természetünkénél fogva [Isten] harag[jának] gyermekei és a[z Ő] felindulás[ának] örökösei voltunk, miként az emberiség többi része is.
4. De Isten - oly gazdag az Ő könyörületességében! Szeretetéből, és azért, hogy megelégtse ezt a nagyszerű, és csodálatos és mély szeretetet, amellyel minket szeretett,
5. Amikor még holtak (megöltek) voltunk a [saját] hiányosságaink és vétkeink miatt, Krisztussal együtt - közösségben és egységben Ővele - megelevenített minket; [magának Krisztusnak az életét adta nekünk, ugyanazt az új életet, amellyel Őt életre keltette, mert] kegyelemből (az Ő jóindulata és ki nem érdemelt könyörületessége által) üdvözültetek (azaz menekültetek meg az ítélettől és lettetek a Krisztusi üdvösség részesei).

6. Vele együtt támasztott fel és Vele együtt ültetett le minket [társ-ülést adva nekünk Ővele] a mennyei szférában, [mert] Krisztusban (a Messiásban, a Felkentben) [vagyunk].
7. Azért tette ezt, hogy a[z Ő,] Krisztus Jézusban irántunk tanúsított kedvességétől és szívbeli jóságától indítva, az eljövendő korokban világosan bemutathassa az Ő ingyen kegyelmének (ki nem érdemelt jóindulatának) mérhetetlen (határtalan, felülmúlhatatlan) gazdagságát.
8. Mert ingyen kegyelemből (Isten ki nem érdemelt jóindulatából), [a ti] hit[etek] által lettetek megmentve (menekültetek meg az ítélettől és lettetek a Krisztusi üdvösség részesei). És ez [az üdvösség] nem tőletek ered [nem a ti saját tetteitek, nem a ti saját erőfeszítéseitek folyománya], hanem Isten ajándéka;
9. Nem cselekedetek következménye [nem a Törvény követeléseinek teljesítéséből fakad], nehogy bárki is kérkedhessen. [Ez nem az ember saját erőfeszítésének az eredménye, hogy senki se fuvalkodhasson föl emiatt, s ne is vehesse magának a dicsőséget.]
10. Mert mi Isten [saját] keze munkája vagyunk (az Ő műve), újjáteremtve Krisztus Jézusban, [újonnan születve], azoknak a jó cselekedeteknek a megcselekedésére, amelyek felől Isten eleve elrendelte (előre eltervezte), hogy [az időkorszakok előtt Általa elkészített utakat választva] azokban járjunk [vagyis azt a jó életet éljük, amelyet előre elrendezett és előkészített a számunkra].
11. Emlékezzetek tehát arra, hogy valamikor testi értelemben pogányok (idegenek) voltatok, és Körülmetéletleneknek neveztek titeket azok, akik magukat testben, emberi kéz által Körülmetéltettek nevezik [noha önmagában ez csupán egy jel].
12. [Emlékezzetek, hogy] abban az időben el voltatok különülve (távol éltetek) Krisztustól [minden tekintetben ki voltatok rekesztve Őbelőle], Izrael nemzetének jogaitól teljesen elidegenülve és megfosztva éltetek; jövevények voltatok, akik nem részesei a [Messiási] ígéret szent egyezményeinek [nem tudtatok Isten egyezségeiről, az Ő szövetségeiről, és nem is volt jogotok azokhoz]. Nem volt reménységetek (ígéretetek) sem; Isten nélkül éltetek a világban.
13. Most azonban Krisztus Jézusban, ti, akik valamikor [oly] messze voltatok, Krisztus vére által (az Ő vére révén, az Ő vérében) közel kerültetek.
14. Mert Ő [Maga] a mi békességünk (egységünk és harmóniánk köteléke). Ő tett minket, kettőnket [zsidókat és pogányokat] eggyé [egy testté], és ledöntötte (lerombolta, megszüntette) az ellenségeskedés közöttünk lévő válaszfalát.
15. Az Ő [megfeszített] hústestében ugyanis eltöröltetett az ellenségeskedés, [melynek oka] a Törvény, határozataival és rendelkezéseivel, [amiket Ő hatályon kívül helyezett]; hogy a kettőből Önmagában egy új embert [egy új minőségű emberiséget] teremthessen, békességet hozva így létre.
16. És [az is a terve volt], hogy mindkettőt összebékítse Istennel, egyetlen testben [egyesítve zsidót és pogányt], az Ő keresztje által, ily módon megölve a kölcsönös ellenségeskedést és véget vetve a viszálynak.
17. Azért jött, hogy a békesség örömezenetét hirdesse nektek, akik távol voltatok, és [a békességet] azoknak is, akik közel voltak.
18. Mert Ő általa van mindkettőnknek [távoliaknak és közelieknek egyaránt] bejárásunk (hozzáférésünk), egyazon [Szent] Szellem által, az Atyához [ami azt jelenti, hogy kapcsolatba kerülhetünk Vele].
19. Ezért többé már nem vagytok kívülállók (számkivetettek, vándorok és idegenek, a polgárjogokból kirekesztettek), hanem most már polgártársai vagytok a szenteknek (Isten saját népének, a Neki szentelteknek, az Ő számára elválasztottaknak); és Isten [saját] családjához tartoztok.
20. Ti a próféták és apostolok alapkövére lettetek építve, s a fő Sarokkő maga Jézus Krisztus.
21. Őbenne a teljes felépítmény harmonikusan illeszkedik (kapcsolódik, kovácsolódik) egybe, és egy szent templommá [az Úr jelenléte számára felajánlott, odaszentelt és elkülönített szentéllýé] épül (növekszik, emelkedik) tovább az Úrban.

22. Őbenne [és egymással közösségben], ti magatok is épültök [ezzé a felépítménnyé], a többiekkel együtt, hogy Szellemben (a Szellem által, a Szellemen keresztül) egy állandó lakóhelyet (tartózkodási helyet) képezzetek Isten számára.

Efézus 2,10.

10. Mert mi Isten (tulajdon) keze munkája vagyunk (az Ő műve, alkotása), újrateremtve, újjászületve Krisztus Jézusban; hogy megcselekedjük / véghezvigyük azokat a jó cselekedeteket, amelyeket Isten eleve elrendelt (előre eltervezett) számunkra, (hogy azokat az utakat / ösvényeket válasszuk, amelyeket Ő készített, mielőtt az idők lettek/az időknek kezdetén), hogy azokban járjunk (azt a jó életet éljük, amelyet Ő előre elrendezett és előkészített számunkra, hogy azt élhessük).

Efézus 2,17–19.

17. Ő pedig eljött és a békesség örömeit hirdette néktek, akik távol valók voltatok, és békét azoknak is, akik közel valók voltak.

18. Mert Ő az, aki által van belépésünk és menetelünk mindkettőnknek (távol és közel valóknak) egy (Szent) Szellem által az Atyához (azért, hogy megközelíthessük Őt/ szabad bejárásunk lehessen Őhozá).

19. Ezért immár nem vagytok már többé kívülállók (kívül rekedtek, száműzöttek, vándorok/jöttek, idegenek, akik híján vannak a Királysághoz tartozó polgár állampolgári jogainak); hanem részesei lettetek a szenteket (Isten saját, megszentelt és magának elválasztott népét) illető állampolgárságnak; és (most) Isten tulajdon háza népévé lettetek.

Pál levele az Efézusiakhoz 3. fejezet

1. Ezért [mivel azt hirdettem, hogy ti ily módon együvé épültetek], én, Pál, Jézusnak, a Krisztusnak a foglya [vagyok], a ti érdeketekben, *illetve* értetek, pogányokért –

2. Feltételezem, hogy hallottatok az Isten kegyelmét (ki nem érdemelt jóindulatát) illető gondnokságonról, mely kegyelem a ti javatokra lett rám bízva [tudniillik, hogy szétoszasz köztetek],

3. [Továbbá arról], hogy megismertem a titkot (rejtélyt) *és* lehetővé vált számomra, hogy közvetlen kijelentés által megértsem azt, ahogy azt már tömören meg is írtam nektek.

4. Ezt elolvasva megérthetitek, hogy milyen bepillantást kaptam Krisztus titkába.

5. Ez [a titok] a régi nemzedékek emberei előtt egyáltalán nem tárult fel úgy, ahogy azt a [Szent] Szellem most az Ő szent apostolainak (megszentelt küldötteinek) és prófétáinak kijelentette.

6. [Mégpedig a következőképpen:] a pogányoknak most már Krisztusban [a zsidókkal együtt] társörökösöknek, ugyanazon test tagjainak és ugyanazon isteni ígélet részesstársainak kell lenniük, [vagyis osztozniuk kell azon], az örömhír (az Evangélium) [elfogadása] által.

7. Ennek [az Evangéliumnak] lettem a szolgája, Isten ingyen kegyelmének (ki nem érdemelt jóindulatának) ajándékából, amelyet hatalmának gyakorlása (teljes hatékonyságában való működtetése) által ruházott rám.

8. Annak ellenére, hogy minden szent közül (vagyis Isten megszentelt népe között) én vagyok a legeslegkisebb, nekem adatott *és* megtisztelő módon rám lett bízva ez a kegyelem (kitüntetés, kiváltság): hirdetni a pogányoknak Krisztus véget nem érő (határtalan, mérhetetlen, felbecsülhetetlen és kimeríthetetlen) gazdagságát [azt a gazdagságot, amelyet emberi lény még nem volt képes kikutatni],

9. Továbbá felvilágosítani minden embert, *és* tisztán megláttatni velük, hogy mi az a [pogányokat érintő *és* minden ember üdvösségét biztosító] titokzatos terv, amelyet Isten – Aki mindent *Jézus Krisztus által* teremtett – korszakokon át rejtve őrzött *és* mindeddig titokban tartott [az Ő elméjében].

10. [Ennek célja], hogy a gyülekezet révén, Isten sokrétű, szerteágazó bölcsessége, most már a maga végtelen változatosságában és megszámlálhatatlan megjelenési formájában legyen ismertté a mennyei szférák angyali erői és uraságai (fejedelemségei és hatalmasságai) előtt.
11. Ez annak az örök és időtlen tervnek az ütemezése szerint történik, amelyet Ő a mi Urunkban, Krisztus Jézusban [az Ő személyében] valósított meg és vitt véghez,
12. Akiben – mivel hiszünk Benne –, (bátran és bizalommal) merünk élni a közeledési szabadságunkkal (ami Isten tartózkodástól mentes, feszélyezettség és félelem nélküli megközelítését jelenti).
13. Arra kérlek tehát titeket, hogy ne csüggedjete el [a félelem hatására ne bátoratlanodjatok el, és ne váljatok reményvesztetté] amiatt, amit értetek szenvedek. [Inkább legyetek rá büszkék], mert ez megtiszteltetés számotokra.
14. Ezért, [látva a nagyszerűségét ennek a tervnek, amely által egybeépültetek Krisztusban], térdet hajtok *a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja* előtt,
15. Akiről minden mennyei és földi család a nevét kapta [vagyis, Akitől minden atyaság titulusa ered és neve származik],
16. Hogy adja meg nektek az Ő dicsőségének gazdag kincstárából, hogy a [Szent] Szellem [Aki személyesen Maga lakik a legbelső lényetekben és személyiségetekben] hatalmas erővel erősítsen meg és szilárdítsa meg titeket a belső emberben.
17. A hitetek révén Krisztus [ténylegesen] lakjon (telepedjen meg, tartózkodjon, készítsen Magának állandó lakóhelyet) a szíveitekben! Gyökerezetek meg mélyen a szeretetben, és legyen biztos alapotok a szeretet,
18. Hogy meglegyen az erőtök és kellően szilárdak legyetek ahhoz – az összes szenttel [Isten odaszánt népével] együtt –, hogy [tapasztalatot szerezve erről a szeretetről] felfogjátok és megértsetek, mi a szélesség[e] és hosszúság[a] és magasság[a] és mélység[e];
19. És így [valóban] megismerjétek [gyakorlati módon, saját tapasztalat útján] Krisztus szeretetét, ami messze felülmúlja a pusztá [személyes tapasztalat nélküli] ismeretet; s hogy betöltsétek [lényetek teljes mivoltában] Isten egész teljességéig [legteljesebb mértékben birtokoljátok az isteni Jelenlétet, és egy olyan testté váljatok, amely teljesen telve van, és el van árasztva Magával Istennel]!
20. Aki pedig, [az Ő] bennünk munkálkodó ereje által [annak működése révén], (azaz eredményeképpen), képes [megvalósítani az Ő tervét és] túlradó módon cselekedni, magasan afölött és túl mindazon, amit kérni vagy kigondolni [merünk, illetve] tudunk [azaz messze felülmúlva a legmerészebb imáinkat, vágyainkat, gondolatainkat, reményeinket és álmainkat is] –
21. Őneki legyen dicsőség a gyülekezetben és Krisztus Jézusban, minden nemzedéken át, örökkön örökké. Ámen (úgy legyen).

Efézus 3,16.

16. Hogy adja meg nektek az Ő dicsőségének gazdag kincsházából, hogy hatalmas erővel erősödjete meg és erősíttessete meg a belső emberben a [Szent] Szellem által [aki a legbensőbb lényetekben és személyiségetekben lakozik]

Efézus 3,16–17. (KEH könyvből)

Ő adja meg nektek az Ő dicsőségének gazdag kincstárából, hogy megerősödjete és megszilárduljatok hatalmas erővel a belső emberben a (Szent) Szellem által [aki maga lakozik a ti legbensőbb lényetekben, a személyiségetekben]. Krisztus a ti hitetek által [valóságosan] lakozzék (telepedjen le, maradjon meg, építse ki állandó lakhelyét, otthonát) a ti szívetekben...

Efézus 3,18–19.

18. (Azért,) hogy hatalmatok lehessen, és erőteljesen / erősen megragadhassátok e szeretet megtapasztalását, és megérthessétek minden szentekkel [Isten odaszentelt / hűséges népével] egybe, hogy mi e szeretetnek a szélessége és hosszúsága, mélysége és magassága,

19. Hogy igazán [gyakorlati oldaláról, a saját magatok / személyes megtapasztalása által] eljuthassatok a Krisztus szeretetének megismerésére, amely messze felülhaladja a pusztá [megtapasztalás nélküli] ismeretet; hogy a teljes valótokban beteljesedhessetek az Istennek egész teljességével [az isteni Jelenlét leggazdagabb mértékét bírván, olyan edénnyé / testté lehessetek, amelyet Isten Maga teljes mértékig betöltött és elárasztott!]

Pál levele az Efézusiakhoz 4. fejezet

1. Én tehát – aki az Úrért vagyok fogoly –, hozzátok fordulok, és kérve kérlek titeket, hogy ahhoz az [isteni] elhíváshoz méltóan járjatok (éljétek az életeteket), amelyre elhívtatok, [viselkedésetek legyen összhangban az Istentől kapott szolgálati elhívással,
2. És hozzátok illő módon éljétek] egészen szerény lelkülettel (alázattal) és szelídséggel (önzetlenül, jóindulatúan, kedvesen), türelemmel, s az egymás iránti szeretetből viseljétek el egymást és legyetek tekintettel egymásra.
3. Legyetek buzgók és őszintén törekedjétek arra, hogy megőrizzétek és megtartsátok a Szellemtől való [és Általa létrehozott] egységet és harmóniát, a békesség összekötő erejében.
4. Egy test [van] és egy Szellem – éppúgy, ahogy reménység is egy van, [mely] az általatok kapott elhíváshoz [tartozik] –
5. Egy Úr, egy hit, egy bemelegítés [van],
6. Egy az Istene és Atyja mindenkinek [mindnyájunknak], Aki felette áll mindennek [mindenek felett a Legfőbb], mindent és mindenkit áthat [azaz benne él mindnyájunkban].
7. Kegyelmet (ki nem érdemelt Isteni jóindulatot), azonban mindnyájan egyéneként kaptunk, [de nem összevissza, hanem különféle módokon], Krisztus [gazdag és bőséges] ajándékának mértékéhez igazodva.
8. Ez az, amiért megmondott: “Amikor Ő felemelkedett a magasságba, akkor fogva vezette a foglyokat [a legyőzött ellenség láncolatának élén haladt] és ajándékokat adományozott az embereknek”.
9. [Ő valóban felemelkedett?] Mi mást jelenthet az, hogy “Ő felemelkedett”, mint hogy előzőleg aláereszkedett a mennyből [a mennyei magasságokból a mélységekbe], a föld alsóbb részeibe?
10. Az, Aki aláereszkedett [pontosan] ugyanaz, mint Aki fel is emelkedett, magasan minden mennyek fölé, azért, hogy [az Ő jelenléte] betölthessen minden dolgot (a teljes világegyetemet, a legalsótól a legfelsőbb szintig).
11. Az Ő ajándékai pedig: [különfélék voltak; Ő Maga jelölt ki és adott nekünk embereket, hogy legyenek] némelyek apostolok (különleges küldöttek), némelyek próféták (ihletett igehirdetők és magyarázók), némelyek evangélisták (az Evangélium hirdetői, utazó misszionáriusok), némelyek pásztorok (az Ő nyájának pásztorai) és tanítók.
12. Mindezzel az volt a szándéka, hogy tökéletesítse a szenteket (az Ő elválasztott népét), és teljesen felszerelje őket a szolgálat munkájára, [tudniillik, hogy elvégezhesék azt a munkát], melynek célja Krisztus testének (a gyülekezetnek) a felépítése,
13. [Hogy az] egészen addig [fejlődhessen], amíg mindnyájan el nem jutunk – a hitben és az Isten Fia [teljes és pontos] megismerésének értelmezésében – az egységre, [hogy ezáltal elérkezhessünk] (a személyiség kiteljesedésére – melynek irányadó mértéke Krisztus saját tökéletességi foka – azaz), a valódi, érett férfikorba, Krisztus teljességi állapotának és a Benne található teljességnek a szintjére.

14. Hogy azután ne legyünk többé gyermekek, akik ide-oda hánykolódnak [mint a hajók] a tanítá-
sok kiszámíthatatlan áramlataiban és akiket megingat az elméletek minden változó szele, továbbá
[csapdába ejt] az olyan gátlástalan emberek [szemfényvesztők] fortélyossága és agyafúrtsága, akik
mindenféle ravasz csalással [vannak elfoglalva, és] megtevesztést célzó tévhiteket gyártanak.
15. Ehelyett, az életünk [minden területen] szeretetteljes módon fejezze ki az igazságot [igaz módon
szóljunk, igaz módon intézzük az ügyeinket, és igaz módon éljünk]. És mivel be vagyunk burkolva
a szeretetbe, minden tekintetben és minden dologban növekedjünk fel Őbelé, Aki a Fej, [maga]
Krisztus (a Messiás, a Felkent).
16. Őáltala van ugyanis az, hogy amikor az ellátást biztosító kapcsokkal és kötelékekkel szorosan
összeillesztett és szilárdan összeerősített testrészek mindegyike [el van látva a szükségéhez igazodó
erővel, és egyúttal az összes funkcióját tekintve] megfelelően működik, akkor az egész test (a
gyülekezet, minden részét beleértve) növekedik a teljes felnőttkor felé, miközben folytonosan épül a
szeretetben.
17. Ezért azt mondom, és ünnepélyesen bizonyosságot teszek az Úrban [az Ő nevében, úgy, mintha a
színe előtt állnék], hogy nektek többé nem szabad úgy élnetek, ahogy a pogányok (a nem-zsidók)
teszik, az elméjük romlottsága [illetve hatástalansága, valamint a lelkük oktalansága, hiábavalósága
és sivársága] folytán.
18. Az erkölcsi érzékükre sötétség borult és józan gondolkodásuk elhomályosult. [Ők]
elidegenültek (eltávolodtak, saját magukat száműzték) az Isteni fajta élettől [vagyis nincs részük
abban; és ez] a mélyen beléjük ágyazódott tudatlanság (az ismeret és a megértés hiánya, a
szándékos vakság) miatt [van], ami pedig a szívük keménységének [azaz az erkölcsi értelemben vett
érzékletlenségüknek] tulajdonítható.
19. Szellemi tompultságuk folytán keményszívűvé és érzékletlenné és nemtörődömmé váltak;
átadták magukat [prédául] a féktelen érzékiségnek, s arra vágyakoznak és azután sóvárognak, hogy
belemerülhessenek mindenféle tisztátalanságba [amit csak az elfajult vágyaik sugallnak nekik és
követelnek tőlük].
20. Ti azonban nem így ismertétek meg Krisztust!
21. Feltéve, hogy valóban meghallottátok Őt, és Ő tanított titeket – minthogy az Igazság [a teljes
Igazság] Jézusban van [Őbenne testesült meg és Ő személyesítette meg] –,
22. Vetkőzzétek le a korábbi természeteket [vegyétek le és vessétek el magatoktól a régi, meg
nem újított valótokat], amely az előző életmódokat jellemezte, és amelyet a megtévesztésből
eredő kívánságok és vágyak tesznek romlottá;
23. És folytonosan újuljatok meg az elmétek szellemében [tanúsítsatok egy megújult elméleti és
szellemi beállítottságot],
24. Öltsetek fel ezután azt az új természetet (azt az újjáteremtett valót), amely Isten képére
teremtett, [Isten-szerinti a] valódi megigazultságban és szentségben.
25. Utasítsatok tehát vissza mindenféle hamisságot és számoljatok le azokkal, mindenki mondjon
igazat felebarátjának, mert mi mindnyájan egy testnek vagyunk a részei és tagjai vagyunk egymásnak.
26. Amikor haragsztok, ne vétkezzetek; soha ne engedjétek meg, hogy a haragotok
(ingerültségetek, dühötök, illetve felháborodásotok) napnyugtáig tartson.
27. Ne hagyjatok [ilyen módon] helyet az ördögnek, még egy talpalatnyit se [azaz, ne adjatok neki
lehetőséget].
28. A tolvaj ne lopjon többé, hanem inkább legyen szorgalmas, saját kezeivel munkálkodva,
becsületos úton keresse meg a kenyerét, hogy így képes legyen adni a szükségben lévőknek.
29. [Soha] ne hagyja el a szátokat közönséges *illetve* szennyes beszéd, *se* gonosz szó, *se* ártalmas
vagy értéktelen szóáradat, hanem csak olyan [közlés], amely jó és hasznos mások szellemi

épülésének szempontjából, annak megfelelően, ahogy a szükség és a helyzet megkívánja, hogy áldásos legyen és kegyelmet (Isteni jóindulatot) közöljön azokkal, akik hallják.

30. Továbbá ne bántsátok meg Isten Szent Szellemét [ne botránkoztassátok meg, ne ingereljétek, és ne szomorítsátok el Őt], Aki elpecsételt (megjelölt, Isten sajátjaiként megbélyegezett, lefoglalt) titeket a megváltásnak napjára (amikor is Krisztus által végérvényesen megszabadultok a gonosztól és a bűn következményeitől).

31. Űzzetek el magatoktól minden keserűséget és felháborodást és mérget (indulatosságot, dühöt, rosszkedvet) és neheztelést (haragot, ellenségeskedést) és vitatkozást (veszekedést, kiabálást, viszályt) és rágalmazást (megszólást, sértő, illetve gyalázkodó beszédet), minden rosszindulattal (rosszakarattal, rossz szándékkal, illetve bárminemű alávalósággal) együtt.

32. Emellett legyetek hasznavehetőek és szolgálatkészek és tanúsítatok jóindulatot egymás iránt; legyetek lágyszívűek (könyörületesek, megértőek, melegszívűek), bocsássatok meg egymásnak [gyorsan és önként], úgy, ahogy Isten megbocsátott nektek Krisztusban.

Efézus 4,22–24.

22. Vetkőzzétek / fejtsétek le magatokról a korábbi természeteteket (vessétek le és dobjátok el a meg nem újított, régebbi életmódotok jellemezte ó-embereteket), mely romlottá vált a (csalárd) megtévesztésből eredő vágyakozások és kívánságok miatt.

23. És az elméteknek szellemében folyamatosan megújuljatok (friss gondolkodásmódbeli és szellemi beállítottságot fenntartván)

24. És öltözzétek fel az új természetet (az újjászületett valót), mely Isten képére teremtett valóságos megigazultságban és szentségben.

Efézus 4,27.

27. Ne hagyjatok helyet az ördögnek, még egy talpalatnyit sem; ne adjatok neki semmi lehetőséget.

Efézus 5,1. (KEH könyvből)

1. Ezért legyetek Istennek az utánzói [másoljátok Őt és kövessétek az Ő példáját], mint ahogy az igen szeretett gyermekek [utánozzák az apjukat].

Efézus 5,17.

17. Ezért ne legyetek tétovák (vagy: bizonytalanok / határozatlanok), meggondolatlanok és esztelenek, hanem fogjátok fel és vegyetek erőteljes / szilárd megértést arról, mi az Isten akarata.

Pál levele az Efézusiakhoz 5. fejezet

1. Legyetek tehát utánzói az Istennek [utánozzátok Őt és kövessétek a példáját], mint [ahogy az] igen szeretett gyermekek [utánozzák az apjukat].

2. Továbbá járjatok szeretetben, [becsüljétek meg egymást és örüljétek egymásnak], ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta értünk Önmagát, megöletett [értetek], áldozatul és ajándékul Istennek, [hogy ez] kedves illatul [legyen].

3. Viszont erkölcstelenség (szexuális bűn) és [a kéjsóvár, fényűző, pazarló életmódot kísérő] mindenféle tisztátalanság, még csak megemlítve se legyen közöttetek, mert ez az illendő és helyénvaló a szentek (Isten odaszentelt népe) között.

4. Ne forduljon elő se erkölcstelenség (szemérmetlenség, trágárság), se bolond és bűnös (ostoba és romlott) beszéd, se durva tréfálkozás, mert ezek nem helyénvalóak, *illetve* nem illendők; ehelyett a[z Isten iránti] hálátoknak adjatok hangot.

5. Mert abban biztosak lehettek, hogy Krisztusnak és Istennek királyságában semmiféle öröksége sincs annak, aki - akár gondolatban, akár a való életben - szexuális bűnben, illetve tisztátalanul él, továbbá, aki kapzsi [mások javai után sóvárog és haszonleső], mert az ilyen [gyakorlatilag] bálványimádó.
6. Senki se vezessen félre, *se* ne tévesszen meg titeket üres mentségekkel és megalapozatlan érvelésekkel [ezen bűnöket illetően], mert ezek miatt a dolgok miatt éri el Isten haragja a lázadás és az engedetlenség fiait.
7. Tehát *se* társaik ne legyenek, *se* közösséget ne vállaljatok velük.
8. Mert valaha sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban; járjatok úgy, mint Világosság gyermekei [éljetekek úgy, mint akik a születésüknél fogva a Világossághoz tartoznak].
9. Hiszen a Világosságnak, *azaz a Szellemnek* gyümölcse (hatása, eredménye) mindenféle jószág, szívből fakadó egyenesség, és a valóságnak megfelelő élet [tudniillik ezekből áll össze].
10. Igyekeztek továbbá megvizsgálni [tapasztalataitok során], hogy mi van az Úr tetszésére [az életeitek állandó bizonyosságai legyenek annak, ami a leginkább kedves Neki].
11. Ne vegyetek részt a sötétség gyümölcstelen cselekedeteiben és kezdeményezéseiben, és ne is vállaljatok közösséget azokkal, hanem inkább [éljetekek ezekkel teljesen ellentétes módon, és így] leplezzétek le, feddjétek meg és ítéljétek bűnnek azokat.
12. Mert még beszélni is szégyen azokról a dolgokról, *illetve* megemlíteni azokat, amelyeket [az ilyen emberek] titokban tesznek.
13. De amikor a világosság valamit leleplez és felfed, akkor az nyilvánvalóvá és világossá válik; és ahol minden nyilvánvaló és világos, ott világosság van.
14. Ezért mondja Ő: “Ébredj fel, ó, alvó, és támadj fel a halálból, és Krisztus felragyog rajtad (a virradatot hozza el) és világosságot ad neked.”
15. Gondosan ügyeljetekek tehát arra, hogy miként jártok! Éljetekek céltudatos, értékes és hiteles életet, nem esztelenek és értetlenek módjára, hanem, mint bölcsék (józan, értelmes emberek),
16. a lehető legjobban használjátok fel az időt [kihasználva minden lehetőséget], mert rossz idők járnak.
17. Tehát ne legyetek bizonytalanok, meggondolatlanok, *vagy* ostobák, hanem értsétekek meg, hogy mi az Úr akarata, és erősen ragadjátok meg azt.
18. És ne részegedjetekek meg bortól, mert az kicsapongást jelent; hanem újra meg újra teljeseDJetekek be a [Szent] Szellemmel és Ő serkentsen fel titeket.
19. Szóljatekek egymáshoz zsoltárokbán, himnuszokban és szellemi énekekben, dicsőítés áldozatát bemutatva énekhanggal [és hangszerekkel], és szívetek teljességéből szerezzetekek dallamokat az Úrnak,
20. Mindig és mindenért adjatekek hálát Istennek, az Atyának, Urunk, Jézus Krisztus nevében.
21. Vessétekek alá magatokat egymásnak a Krisztus (a Messiás, a Felkent) iránti tiszteletből.
22. Felesétekek, úgy rendeljetekek alá (vessétekek alá) magatokat a férjeiteknek, mint az Úrnak [Neki tett szolgálatként], (és úgy is alkalmazkodjatekek hozzájuk).
23. Mert a férj feje a feleségnek, ahogy Krisztus is Feje a gyülekezetnek, és egyúttal Megtartója a testnek [az Ő testének].
24. Ahogy a gyülekezet alá van vetve Krisztusnak, úgy a felesétekek is legyenek alávetve mindenben a férjeiknek.
25. Férjetekek, úgy szeressétekek a feleségeiteket, ahogy Krisztus szerette a gyülekezetet, s odaadta érte Önmagát,
26. Hogy, miután megtisztította - megmosván az Ige fürdőjében -, megszentelje azt,

27. S így dicsőséges ragyogásban, folt vagy ránc, vagy bármi ilyesmi nélkül állítsa Önmaga elé a gyülekezetet, [hogya az szent és feddhetetlen legyen].
28. Hasonlóképpen a férjeknek is úgy kell szeretniük a feleségüket, [úgy kell tekinteniük őket] mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti.
29. Mert senki sem gyűlöli a saját testét, hanem táplálja s gondosan óvja és ápolja, ahogy Krisztus is a gyülekezetet;
30. mi ugyanis az Ő testének tagjai (részei) vagyunk.
31. Ezért egy férfinak el kell hagynia apját és anyját, és a feleségével kell egybekapcsolódnia, s ketten egy testté lesznek.
32. Ez egy igen nagy titok, én azonban Krisztusra és a gyülekezetre [az ő viszonyukra] vonatkozóan mondom ezt.
33. Tehát köztetek minden férfi [kivétel nélkül] úgy szeresse a feleségét, mint önmagát [úgy tekintsen rá, mint önmagára]; a feleségnek pedig legyen rá gondja, hogy méltányolja és ismerje el a férjét [legyen vele figyelmes, törődjön vele, becsülje meg, helyezze maga elé, tisztelje s tartsa becsben; továbbá alkalmazkodjon hozzá, dicsérje őt, igazán szeresse és értékelje igen nagyra őt].

Efézus 5,18.

18. És meg ne részegedjeteK bortól, mivel az kicsapongás / erkölcstelenség; de mindig / folyamatosan legyetek a [Szent] Szellemmel telve és Átala ösztönözve.

Efézus 5,19.

19. BeszéljeteK egymás között zsoltároKban és dicséreteKben / himnuszokban és szellemi énekeKben, ajánljátoK fel / felajánlván dicséreteKeteK hangotokkal (és hangszerekkel), szíveteK teljességéből / teljes szíveteKből énekelvén az Úrnak.

Efézus 6,18.

18. Minden időben (minden alkalommal, minden időszakban) imádkozzateK a Szellemben, minden (-nemű) imádsággal és esedezéssel. E célból maradjateK készenlétben / készültségben és vigyázzateK, erősen és állhatatosan kitartva célotok mellett, közbenjárván minden szentekért (Isten megszentelt népéért).

Filippibeliekhez írt levél

Filippi 1,28.

28. És egy pillanatra sem rémüljeteK meg, egy pillanatra se legyetek megfélemlítve semmiben a ti ellenségeiteK, ellenfeleiteK által, mert ez (hogya ti állhatatosak vagyteK és nincs benneteK félelem, félelem-menteseK vagyteK), egy nyilvánvaló jel (bizonyíték és pecsét) lesz neKieK az órájuk váró, őket fenyegető pusztulásokról; neKieK azonban pont a megszabadulásoKnaK és üdvösségeKneK lesz ez a biztos jele, bizonyysága, bizonyítéka; és ez az Istentől van.

Filippi 2,6.

6. Aki, bár lényegében egy volt Istennel, és IstenneK formájában volt (rendelkezve mindazon tulajdonságok teljességével, amelyek Istent Istenné teszik), nem tekintette ezt az Istennel való egyenlőséget, egyenértékűséget úgy, mint amihez buzgón, hevesen ragaszkodnia kellene, amibe kapaszkodnia kellene, vagy amit meg kellene, vissza kellene tartania.

Filippi 4,6.

6. Ne nyugtalanodjatok, ne idegeskedjétek semmi miatt, hanem minden körülmények között és mindenben – ima és felterjesztés (határozott kérések) által és hálaadással –, folyamatosan tudassátok Istennel a kívánságaitokat.

VAGY KEH könyvből

Ne nyugtalanodjatok és semmi miatt se aggodalmaskodjatok, hanem mindig, minden helyzetben hálát adva imádkozzatok és kérjétek (határozott kéréseket), továbbra is tudassátok szükségéteket Istennel.

Filippi 4,7. (KEH könyvből)

7. És Isten békessége... mely meghalad minden értelmet, őrséget állít és örködni fog a szívetek és elmétek felett a Krisztus Jézusban.

Filippi 4,13.

13. Mindenre van erőm Krisztusban, aki erővel övez fel engem. Készen állok mindenre, és megbirkózom bármivel, és megállom a helyem bármiben Óáltala, aki erőt áraszt szét a bensőmben. Képes vagyok kiállni (ezekben a helyzetekben) Krisztus kiállásával.

Kolossebeliekhez írt levél

Kolosse 2,13–16.

13. És titeket, akik holtak voltatok a bűneitekben és a ti testetek körülmetéletlenségében (az érzékek uralta, bűnös hústesti természetetekben), Isten titeket a Krisztussal együtt feltámasztott, ingyen megbocsátván minden bűneinket.

14. Érvénytelenítette, eltörölte és eltávolította annak a kötelezvénynek (adóslevélnek) a kézírását, amely – jogi rendelkezéseivel és követeléseivel – hatályban volt ellenünk, a mi ellenünkre szólt. Ezt (az adóslevelet, annak rendelkezéseivel, határozataival és követeléseivel) Ő félretette, és teljes mértékben eltette, eltisztította az utunkból azáltal, hogy odaszegezte az Ő keresztyére.

15. (Isten) lefegyverezte a fejedelemségeket és hatalmasságokat, amelyek ellenünk csatarendbe sorakoztak, ellenünk emelték magukat; győzedelmes örömmámorában kitergette és látványosságként mutogatta őket; közpéldává tévén őket, nyilvánosan példát statuált rajtuk és diadalmaskodott felettük Őbenne és a keresztyben.

16. Senki se tartson ítéletet felettetek étel és ital kérdésében, vagy ünnepnap, újhold vagy szombatnap dolgában.

Kolosse 2,18.

18. Senki se csapjon be / senki se tévesszen meg titeket azzal, hogy úgy viselkedik, mint egy döntőbíró, aki azt mondja rólatok, hogy ti méltatlanok vagytok, nem vagytok érdemesek a jutalomra; aki ragaszkodik az önmagát lealacsonyító, megalázkodó magatartáshoz, angyalok imádásához, olyan látomásokra hivatkozván, amelyekről állítja, hogy látta. Az ilyen ember hiúságában fel van fuvalkodva az ő érzékeken alapuló elképzelése / fogalomrendszere / értelme által, és elbizakodott az ő szellem nélküli, nem szellemi gondolatai, testi önhittsége / önteltsége okán.

Thessalonikabeliekhez írt I. levél

1Thessalonika 2,7. 11. (KEH könyvből)

De mi szelíden viselkedtünk köztetek, ahogy egy elkötelezett édesanya vigyázza és ápolja saját gyermekeit. [...] ahogy egy édesapa (bánik a gyermekeivel), úgy intettünk titeket egyenként, ösztönöztünk, bátorítottunk és buzdítottunk titeket.

Thessalonikabeliekhez írt II. levél

2Thessalonika 2,7.

7. Mert a törvényszegés / törvénytelenesség / törvényellenesség titokban folyó / titkon való munkálkodása (ez az ellenszegülés rejtett törvénye / elve) már működik a világban, csak vissza van most még tartva; de csak addig van visszatartva, amíg az, aki őt visszatartja, el nem vétetik az útból.

Timótheushoz írt I. levél

1Timótheus 4,2.

2. Hazugok képmutatása és elbizakodottsága / beképzeltsége által, akiknek a lelkiismeretére bélyeg süttetett (ki van égetve).

1Timótheus 1,5.

5. A mi parancsolatunknak és köteles részünknek (feladatunknak és szolgálatunknak) a tárgya és célja a szeretet, amely tiszta szívből és jó (tiszta) lelkiismeretből, és őszinte, szívből jövő hitből származik.

1Timótheus 1,9.

9. Tudván és megértvén azt, hogy a törvény nem az igazakért van elrendelve, hanem a törvénytelenekért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért; azokért, akikben nincs istenfélelem; akik gátlástalanok, szentségtörők, akik megütik, megverik, sőt megölik az apjukat, anyjukat; az embergyilkosokért.

Timótheushoz írt II. levél

2Timótheus 2,13.

13. Ha hűtlenek, hitetlenek vagyunk (nem hiszünk Neki és nem vagyunk igazak/igazszívűek Hozzá), Ő igaz marad (hűséges az Ő Igéjéhez és az Ő igaz karakteréhez/személyéhez), mert Ő nem képes megtagadni magát.

2Timótheus 3,1–3.

1. Azt pedig értsd meg, hogy az utolsó napokban veszélyes idők jönnek (veszélyes idők állnak be), mely időkben olyan nagy lesz a nyomás, feszültség és baj, hogy nehéz lesz azt kezelni és kibírni / alig lehet majd kezelni és átvészelni.

2. Mert lesznek az emberek önmaguknak szerelmesei és teljességgel én-központúak, a pénz szerelmesei; a gazdagság iránti, az ésszerűség határain túlmenő, mohó kívánságtól felizgatottak; kevély, gögös és szemtelen szájhősök. Lesznek gyalázkodóak / sértegetők (istenkáromlók, gúnyolódóak), szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek és szentségtörők.

3. Természetes / Magától értetődő emberi érzelmek / szeretet nélkül valók (érzéketlenek és embertelenek); könyörtelenek (nem tűrvén semmi békét, fegyverszünetet vagy lecsendesítést); becsületsértőek / rágalmozók (hamis vádolók, bajkeverők); mértéktelenek és könnyelmű / laza felfogásúak erkölcs és viselkedés / magaviselet terén; szabadjára engedettek / féktelenek és vadak; a jónak gyűlölői.

Titushoz írt levél

Titus 3,5–7.

5. Megváltott, megtartott minket, de nem azokért az igaz cselekedetekért, amelyeket mi cselekedtünk; hanem az Ő irgalma és könyörületessége miatt váltott meg minket, az újjászületés (újjáteremtés) megtisztító fürdője és a Szent Szellem megújítása által.

6. Melyet (oly) gazdagon kiöntött ránk a mi Megváltó Jézus Krisztusunk által.

7. És ezt azért tette, hogy mi az Ő kegyelme (teljességgel meg nem szolgált/ki nem érdemelt kegyelmsége) által megigazulhassunk/megigazultságot nyerhessünk, (hogy olyannak tartassunk és tekintessünk, mint akik alkalmasak az isteni akaratra, célkitűzéseikben, gondolkodásukban és cselekedeteikben); és hogy örök élet örökösei lehessünk a mi reménységünk szerint.

Titus 3,8.

8. Ez az üzenet a legmesszebbmenőig megbízható, és ezeket a dolgokat illetően azt akarom, hogy állhatatosan kitarss mellettük, hogy így azok, akik Istenben hívőkké lettek (Őbenne bíznak, és Őrá támaszkodnak), odafigyeljenek arra, hogy tisztességes foglalkozásoknak és jó cselekedeteknek szenteljék magukat, mert ezek [nemcsak] példás és [önmagukban is] helyénvaló dolgok, hanem az emberek számára is hasznosak és a javukat szolgálják.

Zsidókhöz írt levél

Zsidó 2,14.

14. Mivel, tehát, a gyermekek (az emberi lények fizikai természetéből) testből és vérből valók, Ő (Maga) hasonló / hasonlatos módon részese lett ugyanazon természetnek / ugyanannak (a természetnek), hogy a halál által, azáltal, hogy keresztülment / általment a halálon megsemmisítse és hatástalanná tegye azt, akinek hatalma volt a halálon - tudniillik az ördögöt.

Zsidó 2,15.

15. És megszabadítsa és teljesen szabaddá tegye mindazokat, akik a halálfélelem (kísértése) miatt egész életük során / teljes életükben megkötözöttségben voltak / éltek foglyok / rabok voltak.

Zsidó 7,18.

18. Ezért a korábbi testi parancsolat és rendelkezés eltöröltetik, annak erőtlen, eredménytelen és hasztalan volta miatt.

Zsidó 8,13.

13. Mikor Isten újról (egy új szövetségről vagy egyezményről) beszél, azzal a régit olyanná teszi, mint ami már idejétmúlt, nem használatos, nincs használatban. És ami idejétmúlt (használaton kívüli és semmissé tétett, annak elévült volta miatt) az megérett arra, hogy letűnjön és eltekintsenek tőle, mellőzzék, nélkülözzék azt.

Zsidó 9,28.

28. Azonképpen Krisztus, aki megáldoztatott *egyszer*, hogy *egyszer és mindenkorra* magára vegye és elhordozza sokak bűneinek terhét; másodszor is meg fog jelenni; nem azért, hogy a bűn terhét elhordozza, vagy hogy valami bűnnel foglalkozzon, hanem azért, hogy teljes megváltást hozzon azoknak, akik buzgón, kitartóan és türelemmel várják Őt és számítanak az Ő eljövetelére.

Zsidó 10,14.

14. Mert egyetlen áldozat által tökéletesen és mindörökre megtisztította és tökéletessé tette azokat, akik megszenteltettek, szentté tétettek.

Zsidó 11,1.

1. A hit a bizonyítéka / bizonyossága (a megerősítése, a tulajdoni lapja) a reménylett dolgoknak, bizonyítékául azoknak a dolgoknak, melyeket nem látunk; valamint azok valóságáról / valóságosságáról való meggyőződés (a hit, amely valós / létező tényként érzékeli / fogja meg azt, ami még nem jelentetett ki / meg az érzékenyek számára.)

VAGY

A hit pedig bizonyossága (visszaigazolása, abszolút valósága) azon dolgoknak, amelyekben reménykedünk, bizonyítéka azoknak a dolgoknak, amelyeket nem látunk, és meggyőződés azok valóságáról (a hit valós tényként érzékeli mindazt, ami az érzékszervek számára még nincs felfedve).

VAGY

A hit bizonyossága (megerősítése, birtokosi jogirata) azoknak a dolgoknak, amelyeket reménylünk; bizonyítéka azoknak, amelyeket nem látunk; egy meggyőződés azoknak valóságáról / létezéséről (a hit valós tényként észleli azt, ami az érzékszervek számára még nincs felfedve/még nem nyilvánult meg).

Zsidó 12,2–3.

2. Vegyétek le a szemetek minden zavarásról/zaklatásról/örlődésre okot adó/nyugtalanító helyzetről és tekintetek Jézusra, aki a mi hitünk Vezetője/Vezérlője - elsődlegesen Ő hozta meg nekünk az ösztönzést a hívésre; és Ő a hitünk Bevezetője is (aki kívánatos véget, érettséget és tökéletességet ad a mi hitünknek).

Ő, a Számára előre elkészített örömért (hogy elnyeri tetteért jutalmát), elszenvedte/elviselte a keresztest, megvetette és figyelmen kívül hagyta a gyalázatot és szégyent, és most az Isten trónjának jobbára ültetett.

3. Csak gondolatok Őrá, aki a bűnösök részéről ilyen súlyos szembehelyezkedést, keserű rosszindulatot és ellenségeskedést szenvedett el, (összehasonlításképpen gondolatok át, mit jelent mindezt a ti megpróbáltatásaitokhoz képest), azért, hogy el ne lankadjatok, hogy ne adjatok helyet a próbákban a kimerülésnek; hogy fel ne adjatok, amit a szívetekben hisztek, és el ne bátortalanodjatok, el ne gyengüljetelemétek gondolkodásában.

Zsidó 13,21.

21. Erősítsen meg (tegyen teljessé és tökéletessé), és tegyen azzá, amivé kell, hogy legyetek; szereljen fel titeket minden jóval, hogy véghezvihessétek az Ő akaratát; (mialatt / miközben Ő maga) munkálkodik és véghezviszi / kiteljesíti / befejezi mindazt, ami Neki tetsző / ami kedves az Ő szemében / kedves Őelőtte a Jézus Krisztus által; Akinek legyen dicsőség örökkön örökké (a koroknak koráig). Ámen. (így legyen).

Jakab levele

Jakab 2,5

5. Halljátok meg szeretett atyámfiai: Nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy gazdagok legyenek hitben és az ő hívőként betöltött pozíciójukban, és hogy örököljék a királyságot, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik?

Jakab 3,14–16.

14. De ha keserű féltékenység (irigység) és versengés (rivalizálás, önző szándék/törekvés) van a ti szívetekben, ne legyetek erre büszkék, mert így csak dacolnátok az Igazsággal, ellene lennétek annak, ami az Igazság.

15. Ez a felszínes/felületes okosság nem az a bölcsesség, amely felülről származik, hanem földi, egyáltalán nem szellemi (hanem állati szintű/állatok szintjének megfelelő), és még ördögi is (démonikus eredetű).

16. Mert ahol féltékenység, irigység és versengés (rivalizálás, önző szándék/törekvés) van, ott összezavartság/zavarosság/zavartság (nyughatatlanság, diszharmónia és ellenszegülés) és mindenféle ördögi és gyarló/elvadult gyakorlat is jelen van.

Jakab 4,16.

16. Valljátok meg azért egymásnak botlásaitokat (elcsúszásaitokat, téves lépéseiteket, megütközéseiteket, vétkeiteket), és imádkozzatok (is) egymásért, hogy meggyógyulhassatok és helyreállíttassatok [helyreálljon az elme és a szív szellemi behangoltsága / behangolt állapota]. Az igaz ember buzgó (szívből jövő, folytonos) imája hatalmas erőt tesz elérhetővé / állít rendelkezésre [dinamikus / erőteljes az ő működésében].

Jakab 5,16.

16. Valljátok meg azért egymásnak botlásaitokat (elcsúszásaitokat, téves lépéseiteket, megütközéseiteket, vétkeiteket), és imádkozzatok (is) egymásért, hogy meggyógyulhassatok és helyreállíttassatok [helyreálljon az elme és a szív szellemi behangoltsága / behangolt állapota]. Az igaz ember buzgó (szívből jövő, folytonos) imája hatalmas erőt tesz elérhetővé / állít rendelkezésre [dinamikus / erőteljes az ő működésében].

VAGY egy KEH könyvből a vége:

„Az igaz ember határozott (szívből jövő, folyamatos) imádsága óriási erőt tesz elérhetővé, erőteljesen munkálkodik.”

Péter I. levele

1Péter 2,9.

9. Ti pedig egy kiválasztott faj vagytok, királyi papság; egy nép, amely megszentelt és különleges, amelyet maga Isten vásárolt meg, azért, hogy hirdethessétek csodálatra méltó cselekedeteit és bemutatásokat/megmutassátok értékeit, tökéletes voltát és tetteit annak az Istennek, Aki a sötétségből az Ő hihetetlen, csodálatos világosságára hívott el titeket.

1Péter 3,8–9. (KEH könyvből)

8. „... legyetek együtt érzők, szeressétek egymást, mint testvérek (akik egy háztartásból származnak), legyetek irgalmasak és előzékenyek – gyengédek és alázatosak.”

9. Soha ne viszonozzátok a gonoszságot gonoszsággal avagy a sértést – a szidalmazást, a rágalmazást, a becsmérést – viszont sértéssel; épp ellenkezőleg, ezeket áldással viszonozzátok – imádkozzatok az ő jólétükért, boldogságukért és biztonságukért, és igazán szánjátok meg őket és szeressétek őket. Mert tudjátok, hogy ti arra hívatotok el, hogy ti magatok áldást örököljete [Istentől] – mint örökösök olyan áldásban részesedjete, ami jólétet, boldogságot és biztonságot jelent.

1Péter 4,15.

15. Közületek senki se szenvedjen, mint gyilkos vagy tolvaj, vagy bárminemű bűnöző, vagy mint a mások dolgában bajt keverő, kotnyeles ember, aki jogokat sértően viselkedik másokkal szemben.

1Péter 5,7. (JS könyvből)

7. Terheid teljességét, minden nyugtalanságot, minden gondot és aggodalmat vess Őreá, mert Ő szeretően gondoskodik rólad, körültekintően ügyel rád.

VAGY KEH könyvből

Gondjaitok egészét (minden nyomasztó gondotokat, minden aggodalmatokat, minden problémákat, egyszer és mindenkorra) Őrá vessétek, mert Ő gondoskodik rólatok, szeretetteljes gyengédséggel és nagy figyelemmel viseli gondotokat.

Péter II. levele

2Péter 1,2–4.

2. Kegyelem (Isten kegyeltsége, pártfogása, jóindulata) és békesség (amely tökéletes jólét, kényelem, minden szükséges jó, minden szellemi gyarapodás; és szabadság a félelmektől és felkavaró indulatoktól szenvedésektől, szenvedélyektől, kintól, és erkölcsi összeütközésektől, konfliktusoktól) megsokasodva, sokszorosán adassanak néktek a mi Istenünknek és Úr Jézus Krisztusunknak a teljes, személyes, alapos és helyes megismerése által.

3. Mert az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott bennünket, ami szükséges és alkalmas az életre és istenfélelemre; Annak (teljes és személyes) megismerése által, Aki elhívott minket az Ő saját dicsőségére és kiválóságára, az Ő saját dicsősége és kiválósága által.

4. Ezek által megajándékozott bennünket az Ő drága és rendkívül nagy ígéreteivel; azért, hogy általuk (szárnyra kelvén) kimenekedhesetek abból az erkölcsi hanyatlásból (romlottságból és korrupcióságból/korrupcióból), amely a mohóság (kívánság és kapzsiság) miatt (jelen) van e világban; és hogy résztvevői és részesei legyetek az isteni természetnek.

2Péter 3,16.

16. Ahogy az összes többi levelében is, (most is) szólt ő erről. Van néhány dolog Pálnak azokban a leveleiben, amelyeket nehezen lehet megérteni / nem könnyű megérteni, melyeket a tudatlanok és bizonytalanok elferdítenek és félremagyaráznak az ő saját / tulajdon vesztükre / pusztulásukra / romba döntésükre / megsemmisítésükre; mint ahogy az összes többi írásokat is kiforgatják / eltorzítják / elferdítik és félremagyarázzák / rosszul értelmezik / félreértelmezik.

János I. levele

1János 4,1.

1. Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem tegyétek próbára (vizsgáljátok meg) a szellemeket, hogy felfedezzétek, Istentől erednek-e, mert sok hamis próféta jött ki a világba.

1János 4,18.

18. A szeretetben nincs félelem (nem létezik rettegés), viszont a teljesen felnövekedett (teljes, tökéletes) szeretet kiutasítja / távozásra utasítja / bírja a félelmet, és kiűzi a rettegés / rémület / pánik minden megnyilvánulását! Mert a félelem magával hozza a büntetés gondolatát, és (így) az, aki fél, nem érte még el a szeretetben való teljes érettséget / a szeretet teljes érettségét / a szeretet teljes érettkorát (még nem növekedett bele a szeretet teljes tökéletességébe).

János III. levele

3János 1, 9–10.

9. Írtam röviden a gyülekezetnek, de Diofretesz, aki vezetővé kíván lenni közöttük első helyre helyezvén magát, nem ismeri el az én hatalmam(-i helyemet); és visszautasítja, hogy elfogadja az én javaslataimat / tanácsaimat vagy hogy hallgasson rám.

10. Így, mikor odaérek, fel fogom hívni a figyelmet arra, amit ő csinál; forrong ellenünk és burkolt nyelven rosszindulatú megjegyzéseket tesz ránk. És ez még mind nem elég neki, hanem magukat a missziós munkát végző testvéreket sem hajlandó el / befogadni és szívesen látni; azokat pedig, akik szívesen látnák őket, gátolja, és igyekszik kiutasítani (kiközösíteni) a gyülekezetből.

Júdás levele

Júdás 1,20.

20. Ti pedig, szeretteim, (alapot vévén) építsétek fel magatokat a ti legszentebb hitetekben (fejlődjetek / mutassatok előrehaladást, emelkedjete magasabbra és magasabbra, akár egy épület), imádkozván a Szent Szellem által.